

2008 FEBR 08

KÖR-HÁZUNK

2008. január • V. évf. • 1. szám

JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ FOLYÓIRATA

TÉRSÉGI
DIAGNOSZTIKAI
ÉS SZŰRŐKÖZPONT

A Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont átadása • 2007. december 19.

Tervek és lehetőségek

Évkezdés a Jósza András Oktató Kórházban

Olyan ellátórendszert szeretnénk megvalósítani, amelyben méltósággal lehet gyógyulni, és méltósággal lehet gyógyítani, hangsúlyozta dr. Piko Károly a Jósza András Oktató Kórház megbízott főigazgatója, amikor az intézmény előtt álló feladatokról kérdeztem.

Év elején még nem tudjuk kiszámítani pontosan a jövőt, hiszen bizonytalan a finanszírozás és bizonytalan még igen sok tényező az egészségügyben. Első lépésként láthatóvá kell válniuk a finanszírozás paramétereinek, hogy felelősséggel tudjunk tervezni.

A jövővel kapcsolatos elképzeléseimet három gondolat köré tudnám csoportosítani.

– Az első és talán legfontosabb, hogy mindenképpen meg kell őrizni gazdasági egyensúlyunkat, és újabb források feltárással ezen még egy kicsit javítanunk kell.

– A másik nem kevésbé fontos, hogy még komfortosabb, még jobb körülményeket biztosítsunk betegeinknek, hogy munkánk során még jobban elnyerjük bizalmukat.

– A harmadik megvalósításra váró feladat dolgozóink anyagi helyzetének javítása, hiszen kulcsfontosságú a munka szempontjából, hogy az intézmény mennyi-

re motivált dolgozókkal hajtja végre a megújulásra esélyt adó feladatait. Magas a mérce, nagyok az elvárások, dolgozóink elhivatottak és keményen dolgoznak. Itt évek óta nem volt béremelés, nem voltak juttatások, úgy gondolom, nagyon fontos, hogy ezen változtassunk.

A napi túlélés mellett szükség van célokra, jövőképre, hiszen a perspektívatlanság csak fokozza a kilátástalanságot.

Az elmúlt esztendőben már volt néhány gesztus értékű kezdeményezésünk, többek között a családi nap, a karácsonyi ajándékozás, amelyekkel azt akartuk kifejezésre juttatni, hogy ez a vezetés értékeli a dolgozók munkáját, hogy a menedzsment nem önmagáért

számban, sok intézményben nagyon nagy elbocsátások voltak. Kórházunkban is voltak leépítések, a leghumánusabban ezt úgy tudtuk megoldani – 3 ezres a létszámunk –, hogy 160, zömmel nyugdíjas dolgozótól váltunk meg. A kedvezőtlen körülmények ellenére a szakmai fejlődésben nem álltunk meg, hanem újabb eljárásokat vezettünk be. A kórház munkatársai büszkék lehetnek arra, hogy ebben az igen nehéz finanszírozási helyzetben az intézmény megőrizte pénzügyi egyensúlyát, és biztosítani tudta a magas színvonalú szakmai ellátást. Stabilmek vagyunk, amit viszont hiányolok, hogy nem tudtunk többet adni dolgozóinknak, ez egy súlyos probléma, melyen változtatni kell.

működteti ezt a kórházat és hozza a különféle intézkedéseket, hanem elsősorban a betegekért és azokért a dolgozóikért, akik ezt végrehajtják. Ha ezt nem sikerül kellőképpen kommunikálnunk dolgozóink felé, akkor lemondhatunk céljaink megvalósításáról.

– *Milyen évet zárt gazdasági tekintetben a kórház? Mire építhetnek?*

– Eredménynek tartom, hogy nem romlottak kondícióink, hiszen nagyon sok kórház tönkrement az or-

számban, sok intézményben nagyon nagy elbocsátások voltak. Kórházunkban is voltak leépítések, a leghumánusabban ezt úgy tudtuk megoldani – 3 ezres a létszámunk –, hogy 160, zömmel nyugdíjas dolgozótól váltunk meg. A kedvezőtlen körülmények ellenére a szakmai fejlődésben nem álltunk meg, hanem újabb eljárásokat vezettünk be. A kórház munkatársai büszkék lehetnek arra, hogy ebben az igen nehéz finanszírozási helyzetben az intézmény megőrizte pénzügyi egyensúlyát, és biztosítani tudta a magas színvonalú szakmai ellátást. Stabilmek vagyunk, amit viszont hiányolok, hogy nem tudtunk többet adni dolgozóinknak, ez egy súlyos probléma, melyen változtatni kell.

folytatását, hiszen épületeink nagy része már elavult, nehezen felelnek meg a színvonalas betegellátás követelményeinek, fenntartásuk ma már gazdaságtalan. Éppen ezért mindent megteszünk, minden lehetőséget megragadunk, hogy modernizáljuk ezeket az épületeket. Ez olyan nagy volumenű beruházás, amely európai uniós forrásokból valósulhat meg. Célunk a Pólus-program projekt elnyerése, melynek eredményeképpen a Gyermekosztály, az Onkológiai, a Fertőző Osztály, a Belgyógyászat a többi osztállyal összekötésben lévő szép, új épületbe kerülhet, ahol európai szinten tudjuk biztosítani a betegbarát környezetet. Terveinket a Pólus-program segítségével tudjuk megvalósítani, amely európai uniós forrásokból finanszírozott.

– *Ön jelenleg megbízottként irányítja a kórházat, de pályázott a főigazgatói posztra. Mi motiválta döntését?*

– Az én életem mindig a kihívásokról szólt, amikor elkezdtem a Sürgősségi Osztály szervezését, a sportot, ez mind-mind kihívás volt. 32 éve élek ebben a városban, a Jósza András Kórház az első munkahelyem. Ismerem a dolgozókat, a problémákat, három éve tagja vagyok a menedzsmentnek, azon dolgozunk, hogy ez az intézmény Magyarország egyik legjobb kórháza legyen.

Az elmúlt több mint három évtized tapasztalataiból merítve érzek magamban annyi erőt, hogy ezt a posztot, a kórház operatív és stratégiai irányítását felelősséggel ellássam.

– *Decemberben adták át a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont földszinti részét, de az építkezés tovább folytatódott. Hol tart most ez a beruházás?*

– A kubatura már elkészült, a műszerek is a helyükre kerültek, a következő hónapban az osztályok fognak beköltözni az emeleti szintekre.

Január végén elkezdődtek a mobil próbaszűrések is a nehezen megközelíthető telephelyeken.

Tervezzük a beruházás

Kovács Mariann

A legfőbb érték az egészség - Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont

December 19-én került sor a mintegy kétmilliárd forint értékű beruházás, a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont ünnepélyes átadására.

A Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont létrehozásával, a halált okozó betegségek korai diagnosztikájával megvalósulhat a születéskor várható élettartam növekedésének és a népességcsökkenés lassulásának kívánalma, hiszen a gyógyító tevékenység mellett, kiemelt szerepet kell kapnia a prevenciónak is.

- Az új beruházás földszinti részének átadó ünnepségén *Fülöp István* a megyei közgyűlés elnöke a beruházás megvalósulásának forrásairól és a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont legfontosabb paramétereiről beszélt. A földszinten a járóbeteg - ellátást biztosító egységeket alakították

ki uniós forrásból, a felső három szinten pedig, a megyei önkormányzat hitelfelvételének segítségével a fekvőbeteg-ellátást biztosító egységeket.

- *Kincses Gyula* egészségügyi államtitkár azt hangsúlyozta, hogy az új létesítmény átadásával a gyógyulási esélyegyenlőségnek kell érvényesülnie. Ez a célkitűzés összhangban van az egészségügy átalakításának céljaival, hogy csökkenjenek a különbségek az ország különböző térségei között. Minden állampolgár hozzájuthasson, a megfelelő színvonalú egészségügyi ellátáshoz.

Mikola István volt miniszter, az országgyűlés egészségügyi bizottságának alelnöke, azt a kívánalmát fogalmazta meg, hogy legyenek megfelelő anyagiak a Térségi Diagnosztikai és

Szűrőközpont működtetésére, legyen pénz a felvett hitel visszafizetésére és javuljon a térségben élők egészségi állapota.

A Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont avató ünnepségén bemutatták azt a szűrőbuszt is, amely a megye távolabbi településein biztosítja a vizsgálatokat, hogy az ott élők se legyenek hátrányban, az egészségügyi szűrések tekintetében.

A központ a régió közel 600 ezer lakosának teljes körű, komplex kezelését fogja ellátni.

A Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont az egészségügyi dolgozók számára konzíliumi és továbbképzési lehetőséget is biztosít, ami hozzájárul a dolgozók szakmai fejlődéséhez.

Az ünnepségen *dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes*, a Jósa András Oktató Kórház

*Dr. Pikó Károly
mb. főigazgató*

volt főigazgatójának tevékenységét, életműdíjjal, az egészségügy legmagasabb kitüntetésével ismerték el. A Batthyány-Strattmann-díjat az egészségügyi miniszter adományozta és *Kincses Gyula* egészségügyi államtitkár adta át a volt főigazgátoknak.

Batthyány-Strattmann-díj átadás

Fülöp István - a Megyei Közgyűlés elnöke

Kincses Gyula - egészségügyi államtitkár

Mikola István - alelnök, egészségügyi bizottság

Tájékoztató fórum a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont létrehozásáról és működéséről

A Jósza András Oktató Kórház szakemberei a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpontban együttműködő társzszakmák részvételével a megyeszékhely ellátási körzetéhez tartozó háziorvosoknak tartottak tájékoztatót a központ működéséről, szakmai terveiről, annak érdekében, hogy még a központ indulása előtt kellő információhoz juthassanak, javaslataikat felhasználva optimális feltételek között indulhasson el az új rendszer.

Dr. Tokár Zsuzsanna, a Jósza András Oktató Kórház Térségi Diagnosztikai és

Szűrőközpont Módszertani Központ vezető főorvosa tájékoztatójában kiemelte, hogy a központ szűrő és diagnosztikus ellátásokra, valamint terápiás beavatkozásokra szakosodott, mely tevékenységeket a kórház ellátási területéhez tartozó, speciális esetben a megye egész lakossága veheti igénybe.

Fontos volt számunkra - mondta, hogy olyan fejlesztés valósuljon meg kórházunkban, amely hozzájárulhat a drámai mutatók megváltoztatásához, ahhoz, hogy jobb életkilátása legyen megyénk lakosságának. Az új Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpontban szervezettebbé válik az ellátás, hiszen egy épületbe kerül minden szív-érbeteg kezeléséhez szükséges műszer, a veszélyállapotúak kivizsgálására szolgáló rizikóambulancia, vagy a szívkoszorúér-betegek számára életmentő beavatkozásokat biztosító szívkatéteres laboratórium. A földszintre az érbe-

tegek ellátására szakosodott rendelések költöznek, mint a kardiológia, az ideggyógyászat, a stroke, a nyaki ultrahang, a belgyógyászat és sebészet ér-szakrendelése, a cukorbetegket, ill. hipertóniás betegeket ellátó szakrendelések egy része, a már említettekén kívül. Módszertani feladatokat is el fog látni a központ, ami egy nagy kihívás, hiszen egyedülálló módon megpróbálunk egy olyan szisztematikus adatgyűjtési rendszert kialakítani mind a beteg populációról, mind pedig az ellátásról, ami által úgy gondoljuk, jobb minőségűvé, szervezettebbé, válhat a betegellátás az intézményben. Természetesen a rendszer működése során lehetőség lesz visszajelzésekkel élni mind a menedzsment, mind a szakmák, sőt akár az alapellátás felé is, akiknek az együttműködésére nagyon számítunk.

Tudomásunk szerint e tekintetben, hogy az érbetegek számára minden egy helyen elérhető, nem csak a térségben, de talán Európában is egyedülállónak tekinthető a központ - tájékoztatt dr. Tokár Zsuzsanna főorvos.

Megyéinkben az esélyegyenlőség javulását is jelenti a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont - hangsúlyozta dr. Szegedi János osztályvezető főorvos. Az érelmeszesedés globális megbetegedés, népbetegség, a lakosság 7-10%-át érinti. A perifériás érbetegségben szenvedő betegek a nagy rizikójú szív-, érrendszeri kategóriába tartoznak.

A rendszerbetegség részjelenségeként a perifériás érbetegség indikátora lehet a fatális kimenetelű agyi történéseknek, ill. szív-, érrendszeri eseményeknek. A perifériás érbetegek halálozása ötszöröse az átlag populációnak. A betegek halálozása az első három évben nagyobb (10%), később csökken. Nagy felmérések igazolták, hogy a perifériás érbetegségben szenvedő betegeknél több mint 60%-ban igazolható szívkoszorúér-betegség, vagy agyi érbetegség. Az ultrahanggal igazolt perifériás érbetegek öt éves szív-, érrendszeri halálozása 21%-kal magasabb. A Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont működése lehetőséget teremt a betegség korai felismerésére, a szövődmények megelőzésére, a betegek rehabilitációjára, javítva ezzel megyénk lakosságának egészségi állapotát.

Lényeges változásokat várok a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont működésétől. - mondta dr. Polgár Péter a III. Belgyógyászati Osztály vezető főorvosa. Egyrészt jelenlegi kapacitásunk, nevezetesen a hemodinamikai laboratórium teljesítőképességének növekedését, hiszen két műtőasztalon fogjuk végezni az ilyen jellegű beavatkozásokat. Másrészt kényelmesebb, korszerűbb szakrendelések állnak majd itt rendelkezésünkre. Az is lényeges, hogy jobban fognak érvényesülni a betegek kényelmi szempontjai, hiszen kisebb ágyszámú, saját fürdőszobás kórtermekbe he-

lyezzük majd el őket. Megújul az osztály műszerparkja is, a legalapvetőbb műszerektől a legbonyolultabbakig. Osztályunkon a kardiológiai eljárások teljes palettáját végezzük, az újdonság ezen a téren annyi lesz, hogy ezeket az eljárásokat nagyobb számban tudjuk majd alkalmazni. Az épület földszinti részébe a járóbeteg-ellátás és a hemodinamikai labor költözik, ahol a szívkatéteres vizsgálatok és a pacemaker-beültetések történnek.

Ez a központ segítséget nyújt a h h o z , hogy a beteg teljes érrendszerének állapotáról képet kapjunk abban a szakaszban, amikor a betegség még jól kezelhető. - hangsúlyozta dr. Diószeghy Péter a Neurológiai és Stroke Osztály vezető főorvosa. A különböző szakterületek közötti együttműködés, a team munka az új központban lényegesen jobb körülmények között valósulhat meg, hiszen egy épületen belül dolgozik majd a kardiológus, a belgyógyász, a diabetológus, a hipertónia kezelésében jár-tas és az agyi érbetegségek kezelésével foglalkozó szakember. Így egymás munkáját segítve és nem elkülönülten tesszük a dolgunkat. Az agyi érbetegségek korai felismerése, az időben kezdett kezelés rendkívül fontos szerepet játszik a stroke esetében is. Súlyos tünetekkel járó állapotokban a lehetőségeink korlátozottak, így a megelőzés kiemelkedő jelentőségű. A Stroke Társaság, illetve a Neurológiai Szakmai Kollégium is

megfogalmazta a kívánalmat a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpontok kialakítására, ami a Jósa András Oktató Kórházban már nem a tervek világában, hanem a megvalósulás végső stádiumában van. Úgy vélem, például értékű átalakítást tudunk itt létrehozni, ami valószínűleg modellértékű lesz a többi hasonló centrum számára is. Új műszerek is segítik munkánkat, az ideggyógyászatra új ultrahang-készülék kerül, ami pontosabbá teszi a diagnosztikát. Remélem, hogy a terápiában is lesznek új lehetőségeink, hiszen van néhány modern terápiás eljárás, amit eddig nem tudunk alkalmazni.

dr. Szabó Géza
szakorvos

Ami az érsebészetet érinti, azt várjuk, hogy egy hatékony kivizsgálás után betegünk ellátása még magasabb színvonalú lesz. Az érbetegség népbetegség, első a halálozási listán. Ebből is következik, hogy rendkívül fontos az időbeni segítségnyújtás. A betegek kivizsgálásában, a diagnosztikában igen jelentős szerepe lesz a szűrőközpontnak. Úgy gondolom, hogy átcsoportosításokkal, bizonyos részfeladatok, elsősorban belgyógyászati, neurológiai feladatok, kivizsgálások lekerülnek az érsebészek válláról, ami azt jelenti, hogy a konkrét szakmákra hatékonyabban tudunk koncentrálni, több érműtetre lesz lehetőségünk.

Pozitív változásokat várok a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont működésétől, hiszen egy épületen belül

dr. Gaál Zsolt
osztályvezető
főorvos

lesz elérhető sok olyan vizsgálat, amiért eddig több helyre kellett mennie a betegnek. Arra törekszünk, hogy programozottan történjenek a vizsgálatok, hogy csökkenjen a várakozási idő. Az endokrinológiai betegségek kezelése nem igényel drága műszereket, így nem a műszerparkunk gyarapodása jelenti a leglényegesebb változást, hanem az, hogy jobb körülmények közé kerül osztályunk és szakrendelőnk egy része, így jobb körülményeket tudunk biztosítani betegeinknek. Nagy előrelépést jelent gyógyító munkánkban a speciális rizikóambulancia, ahol azokat a betegeket vizsgálják, akiknek magas a vérnyomása, elhízottak, cukorbeteg, akik magas szív-érrendszeri kockázattal élnek.

A megvalósulás előzményei

Szűrőbuszt is útjára indít a központ. A már megszokott tüdőszűrés mellett, az érbetegek szűrésére is lehetőség lesz a magas rizikócsoportba tartozók körében. Az első próbaszűrésre január végén került sor.

A pályázat

A Jósa András Oktató Kórház az Európa Terv keretein belül pályázatot nyújtott be a Humánerőforrás Fejlesztési Operatív Program támogatási rendszeréhez "Egészségügyi infrastruktúra fejlesztése az elmaradott régiókban, Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont létrehozása a Jósa András Oktató Kórházban" címmel és tartalommal.

A pályázati felhívást a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Program és EQUAL Program Irányító Hatósága (HEFOP IH, továbbiakban Irányító Hatóság) írta ki az Egészségügyi Minisztérium szakmai támogatásával és az Egészségügyi Minisztérium Strukturális Alapok Programiroda közreműködésével.

A Jósa András Oktató Kórház pályázatát 2005 augusztusában támogatásra méltónak ítélte a kiíró Értékelő Bizottsága, és ezt a döntést az Irányító Hatóság jóváhagyta.

A beruházás kezdete:

2005. november

A beruházás átadása:

2007. december 7.

A pályázat tartalma

A központ kialakítása során a kórház Szent István utcai telephelyén felújításra kerül a régi sebészeti épület, amely nem csak a Vaszkuláris Központokhoz tartozó járóbeteg-ellátási egységeknek ad otthont, hanem ezekhez a szakrendelésekhez fekvőbeteg-ellátási háttérrel biztosító osztályoknak is.

Az uniós forrásból a földszinti járóbeteg-ellátási struktúra épület-gépészeti kialakítása, műszerellátása történik meg.

A projekt tervezett költségvetése és forrásai

A kórház által már megnyert európai uniós HEFOP 4.3-as pályázat az alábbi összegekkel:

Kórház önerő:

33.297.016 Ft

BM Önerő Alap:

49.945.524 Ft

EU támogatás:

1.221.499.460 Ft

Összesen:

1.304.742.000 Ft

A fekvőbeteg-ellátást ma-

gába foglaló három emelet minden előírásnak megfelelő kialakítását a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat - mint a kórház működtetője - teszi lehetővé 1,5 milliárdos banki hitel felvételével, melynek törlesztése a Jósa András Oktató Kórház feladata (20 éves futamidő alatt).

A pályázat célja

A Vaszkuláris Központ létrehozására a pályázat megírását az a törekvés motiválta, hogy segítsük a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei érbetegek betegségeinek korai diagnosztizálását, valamint a sürgős ellátásuk javításával több esélyt adjunk részükre, ha akut problémáik adódnak.

A megye lakossága 600 ezer fő. Magasan elmarad a születéskor várható átlagos élettartam az országos átlagtól. A tények háttérében komplex okok állnak, de a szociális okokon túl az is látható, hogy a rossz életkilátásokért az okok az egészségügyi ellátási struktúrában is keresendők. A szív-, érrendszeri betegségek jelentős része az elkerülhető halálokok közé tartozik, a gyógyító ellátás színvonalának és hozzáférhetőségének javításával, egy jó szűrőtevékenységgel, az egészséges életmód népszerűsítésével lényegesen javíthatók az életkilátások.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében korszerűtlenek a megelőzési, szűrő és diagnosztikai feltételek és a meglévők térbeli és időbeli hozzáférhetősége sem megfelelő. A Vaszkuláris Központ kialakítása azért történik, hogy a járóbeteg-ellátás, a szűrő és diagnosztikai tevékenység erősítésével a lakosság jobb ellátását szolgálja a betegségek megelőzése szempontjából, illetve ellátása a sürgős beavatkozást igénylő szív- és

érbetegeket. Célja, hogy megfelelő hatékonyságú munkájával növelje a megyében a munkaképes lakosok számát, javítsa a kórházban dolgozók munkakörül-

ményeit, illetve javuljanak a leggyakoribb halálozást okozó betegségekben a mortalitási mutatók.

A teljes építési költség 2.093.649.620 forint lett.

Végző nyertese egy jól működő Vaszkuláris Centrum létrehozásának a beteg ember, azonban az is fontos, hogy egy új centrum kialakulásával megindulhat a

kórházban egy struktúraváltás (krónikus ellátás, rehabilitáció, a betegellátás folyamatához kapcsolása), és elindulhat egy új típusú gondolkodás.

A Strukturális Programiroda igazgatójának látogatása

A Strukturális Alapok Programirodát (STRAPI) 2003-ban, az akkor még Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium saját szervezeti egységeként hozta létre. Kezdetben a programiroda feladata a szervezetfejlesztés, valamint a Strukturális Alapok fogadására való felkészülés volt. Az iroda 2003 második felétől munkájával folyamatosan támogatta a Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Program (HEFOP) Programkiegészítő Dokumentumának elkészítését, tevékenyen részt vett az Európa Pályázat Előkészítő Alap (PEA) felhasználásának ügyvitelében, valamint a tárca saját forrásaiból meghirdetett hasonló pályázat előkészítésében és lebonyolításában.

A Strukturális Alapok Programiroda jelenlegi legfontosabb feladata - Phare, Norvég Alap és Átmeneti Támogatás forrásainak kezelése mellett - a HEFOP egészségügyi intézkedéseinek menedzselése.

A célok és a tervek megvalósultak, az anyagiak jó helyre kerültek, összegezte a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközponttal kapcsolatos tapasztalatait Kővári Attila, a Strukturális Alapok Programiroda igazgatója, miután megnézte az elkészült beruházást, a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpontot. A Strukturális Alapok Programiroda végzi a pályázati kiírások előkészítését és megjelentetését, a pályázatok fogadásának és értékelésének szervezését, a nyertes

pályázókkal kötendő teljes körű adminisztrációt, a pályázatban foglaltak végrehajtásának szakmai ellenőrzését, hogy a projektek minél sikeresebben valósuljanak meg és a rendelkezésre álló források minél hatékonyabban kerüljenek felhasználásra. Az előzményekhez tartozik, hogy az intézmény 2005-ben, az Európa Terv keretein belül nyújtotta be pályázatát a Humánerőforrás Fejlesztési Operatív Program támogatási rend-

A pályázatban foglaltak 2007-ben váltak realitássá, ugyanis év végén, december 19-én avatták fel az új létesítményt. A meglévő, elavult épületek korszerűsítését, az eszközök beszerzését magába foglaló beruházás eredményeként a szűrés és diagnosztika területén történhet jelentős előrelépés, hiszen a betegségek korai felismerése hozzájárulhat a lakosság egészségi állapotának javulásához.

Fülöp István, a megyei

szeréhez, "Egészségügyi infrastruktúra fejlesztése az elmaradott régiókban, Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont létrehozása a Jósa András Oktató Kórházban" címmel és tartalommal.

A pályázati felhívást a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Program és EQUAL Program Irányító Hatósága (HEFOP IH) írta ki az Egészségügyi Minisztérium szakmai támogatásával és az Egészségügyi Minisztérium Strukturális Alapok Programiroda közreműködésével.

közgyűlés elnöke úgy fogalmazott, hogy a Térségi Diagnosztikai és Szűrőközpont megvalósítása a kezdetek kezdetén az intézmény struktúraátalakításának, a tömbkórház létrehozásának, amelyvel hosszú távon megalapozná a kórház fenntartható infrastruktúráját.

A létesítmény hatékony működésében jelentős szerepet kap az a szűrőbusz, amely a megye távoli, gyakran nehezen megközelíthető településeit felkeresve, a háziorvosokkal együttműködve végzi majd a lakosság vaszkuláris szűrését, hiszen

az esélyegyenlőség jegyében a megye valamennyi lakosa számára biztosítani kell, hogy elérhetőek legyenek a szűrések. Az egészségi állapot javításának elsődleges eszköze az egészség megőrzése és a betegség megelőzése. A szűrőbuszt az Innomed Medical Zrt. szállította, melynek vezérigazgatója, Szakács Zoltán szintén vendége volt az intézménynek. Nem érkezett üres kézzel, a sajtó képviselőinek jelenlétében adta át dr. Pikó Károly mb. főigazgatónak az Innomed Medical Zrt. által felajánlott, közel 8 millió Ft értékű adományt: 3 EKG (elektrokardiográf) és 2 defibrillátor készüléket.

Az elektrokardiográfok a szívbetegségekben, ritmuszavarokban szenvedő betegek diagnosztikájában elengedhetetlen, széles körben használt eszközök, míg a defibrillátorok az újraélesztésben nyújtanak gyors, hatékony segítséget. Mindkét készülék általánosan használt, gyakran igénybevett eszközei a mindennapi gyógyító munkának.

A most átadott készülékek a Gyermekgyógyászati, a Belgyógyászati – és a Pulmonológiai osztályok munkáját fogják segíteni.

**Az Innomed Zrt.
– egy magas színvonalú,
magyar szolgáltató**

Az Innomed Medical Orvostechnikai Fejlesztő és Gyártó Részvénytársaság alapjait az 1989-ben alakult

Innomed Kft. rakta le majd 1999-ben a vállalatcsoport-hoz tartozó több cég összevonásával egy jelentősen megnövekedett alaptőkéjű részvénytársasággá egyesült.

A budapesti székhellyel és esztergomi gyárral együtt összesen közel 200 főt foglalkoztat.

Gazdálkodásunkban meghatározó szempont, hogy termékeinket a legmodernebb és leghatékonyabb technológiák és termelésirányítási módszerek alkalmazásával, a felhasználói és beruházói igényeknek egyaránt megfelelő feltételekkel tudjuk előállítani. Stratégiánk sikerét jelzi az is, hogy vevőinket kiemelkedően kedvező kereskedelmi feltételekkel tudjuk kiszolgálni.

Kardiológiai diagnosztikai készülékekkel, a különböző szakma specifikus igényekhez is kiválóan igazodva, jelentős hazai és külföldi (több mint 100 ország) piaci sikereket könyvelhettünk el az elmúlt évek során. Ter-

mékeink között megtalálhatók az egyszerű, alapszintű EKG berendezéseken keresztül a professzionális terheléses és holter rendszerek, melyek komplex informatikai háttérrel rendelkeznek.

Az intenzív terápiás termékkör legdinamikusabb tagja az ágymelletti/transzpont őrzőmonitor rendszer, amely színes hordozható monitorokból és központi egységből áll.

2002-ben megvásároltuk a dán Artema defibrillátorgyártó és -fejlesztő multinacionális vállalat teljes termék-

-palettájának gyártási és kizárólagos forgalmazói jogait valamint a hozzá tartozó automata gyártósort. A CardioAid 200B nevű bifázisos defibrillátor az előbb említett alapokból épült, de már saját fejlesztőink tették hozzá tudásuk legjavát és vált ezáltal az egyik legkeresettebb termékünk egyikévé.

Partnerszerződést kötöttünk az USA-beli Cardiac Science vállalattal az általuk gyártott, a világ egyik legkorszerűbb bifázisos félautomata defibrillátorának közép-kelet-európai kizárólagos forgalmazására.

Kardiológiai vonalunk mellett jelentős fejlődésen ment keresztül radiológiai termékkörünk is. 1994-től saját fejlesztésű, komplett, nagyfrekvenciás röntgenerátorral jelentünk meg és vagyunk jelen a piacon. Az orvostudomány igényeit kielégítve, vállalatunk folyamatos lépést tart a modern radiológiai megoldásokkal, ezért termékpalettánk és azok fejlesztése állandó megújulást mutat. Mérnökeink által kifejlesztett digitális tüdőszűrő kabinunk és ennek mobil gépjárműre szerelt változata is sikeresen helyt állt mind a hazai, mind a nemzetközi piacon, évről évre egyre nagyobb hányadot eredményezve árbevételeinkben. A modern technikát követve megalapoztuk helyünket a PACS rendszerek világában is, valamint komplett átvilágító és felvételi rendszerek telepítésében is többéves tapasztalat áll mögöttünk.

Forrás: www.innomed.hu

Fókuszban az onkológia

A daganatos betegségek megelőzése és gyógyítása

A daganatos betegségek gyógykezeléséről, megelőzésének lehetőségeiről tartottak tájékoztatót különböző civil-szervezetek képviselői számára, a Jóna András Oktató Kórházban, azzal a céllal, hogy a civilszervezetek bevonásával javítsanak a megye lakosságának egészségi állapotán, bemutassák az Onkoradiológiai Osztály munkáját, együttműködési lehetőséget keresve a meghívottakkal. Az összefogásra szükség van, mivel megyénkben igen rossz a betegséggel kapcsolatos halálozási és megbetegedési statisztikai mutatók. Éves szinten 2500 új daganatos megbetegedést regisztrálnak, amely évek óta emelkedő tendenciát mutat.

- A rendezvényen a Ma-

gyar Rákellenes Liga Nyíregyházi szervezetésnek elnöke, dr. Szeráfin László mutatta be a helyi szervezet tevékenységét. Beszélt céljaikról és eredményeikről.

- Dr. Erfán József a Onkoradiológiai Osztály osztályvezető főorvosa, az onkológia várható fejlődési irányait

vázolta fel. A következő években, ugyanis lehetővé válhat az egyénre szabott kezelés, az úgynevezett célzott terápia alkalmazása, melynek segítségével a betegségek jelentős része krónikus állapotot alakítható.

- Dr. Varga Erzsébet az ÁNTSZ regionális osztályvezetője, a szűrővizsgálatok

fontosságára hívta fel a hallgatóság figyelmét

- Dr. Francz Monika a Pathológiai Osztály osztályvezető főorvosa az onkológiai diagnosztikában a patológus szerepéről beszélt.

- A daganatos betegségek megelőzéséről dr. Olajos Judit szakorvos tartott előadást, kiemelve a helyes táplálkozás, a helyes életvitel fontosságát a prevencióban.

Ez a rendezvény az intézmény onkológiai témájú programsorozatnak az első állomása volt, amely áprilisban a kórházi dolgozók ingyenes onkológiai szűrőprogramjával folytatódik, majd ősszel a szakembereknek szóló kredit - pontos továbbképzéssel zárul.

Tudományos fokozat és ami mögötte van

Ph.D tudományos fokozatot szerzett dr. Olajos Judit, az Onkoradiológiai Osztály szakorvosa, akit a tudományos fokozat elérésének motivációjáról kérdezett lapunk munkatársa.

– 1991-ben végeztem a Debreceni Orvostudományi Egyetemen. Egyetemi éveim alatt, már harmadéves orvostanhallgató koromtól kezdve közel kerültem a kutatáshoz, nagyon érdekelték a különböző onkológiai kutatások, a radiológiai diagnosztika, illetve ezzel kapcsolatban a további fejlődés lehetőségei. Már akkor készítettem egy TDK munkát a vesedaganatok komplex radiológiai diagnosztikájáról, amellyel díjat nyertem az egyetemen. Tanulmányaim befejezését követően a Radiológiai Klinikán helyezkedtem el, mint tudományos munkatárs, a diagnosztika volt a feladatom, tudományos munkával, kutatásokkal foglalkoztam, illetve az ezzel kapcsolatos könyvek szerkesztésével. A klinikán már kellő inspirációt kaptam ahhoz, hogy a továbbiakban is foglalkozzam kutatómunkával. Úgy vélem, szakmai munkámban ugyanolyan hangsúlyt kell kapnia a gyógyító tevékenységnek, mint a kutatásnak, hiszen ez a két terület szoros egységben áll egymással. A szakmai elvárásoknak pedig csak akkor tudok maradéktalanul megfelelni, ha folyamatosan képezem magam olvasok, kutatok, hogy ne csak a jelenleg rendelkezésre álló eszközökkel tudjam segíteni a betegek gyógyítását, hanem újabb eszközökkel is.

– *Miért vállalta a tudományos fokozat megszerzésével járó plusz munkát?*

– Engem egyrészt motivál

magam a kutatás, másrészt pedig a kíváncsiság. Radiológiából szakvizsgáztam 1995-ben, utána 1998-ban onkoradiológiából azaz sugárterápiából, akkor merült fel bennem, hogy folytatnom kell a kutatómunkát. Amikor radiológusként dolgoztam, akkor is cikkeket írtam, előadásokat tartottam, a tudományos munkától nem szakadtam el és úgy gondoltam, hogy ezen az úton szeretnék továbbmenni.

– *Ahhoz, hogy valaki tudományos fokozatot szerezzen, számos feltételt kell teljesítenie...*

– Van lehetőség levelező és nappali képzésre, ill. egyéni felkészülésre. Én a levelező képzést választottam, mivel a szakmámat is akartam folytatni, illetve már voltak szakvizsgáim. A jelentkezés feltétele két nyelvvizsga, egy alap- és egy középfokú. Ezután három éven keresztül mintegy 400 órát kellett lelátogatni két kreditpontért, további feltétellel előadások tartása, konferenciákon történő részvétel, cikkek publikálása angol nyelven olyan folyóiratban, amelyik impakt faktorra bír, majd egy közel 100 oldalas disszertáció – ami a meglévő eredményekre alapozva új lehetőségeket tár fel – benyújtása, ezután pedig a tézisek nyilvános megvédése. Összességében a Ph.D tudományos fokozat gyógyítási és kutatási tapasztalatokkal és eredményekkel megszerzhető fokozat. Ez egy igen nagy munka volt, amit a kórház támogatásával sikerült kiviteleznem. Ebben az intézményben olyan szakmai sokrétűsége tehettem szert, amit a klinikai munka során nem lehet elérni. Kutatómunkám alapját az első

fázistól az utolsóig, osztályunk betegeinek kezeléséből származó tudományos eredmények adták. A kórház támogatott egyrészt abban, hogy a különböző konferenciákon részt vehessek, másrészt szükség volt bizonyos fajta anyagi hozzájárulás is a Ph.D fokozat megszerzéséhez. Büszke vagyok arra, hogy ebben a kórházban, egy segítőkész kollektívában dolgozom, hiszen az a támogatás, amivel kollégáim és az osztályvezető főorvos hozzásegített terveim eléréséhez, az úgy gondolom példaértékű. Természetesen nagyon fontos, hogy az embernek milyen elképzelései vannak, de emellett fontos a környezet és a támogató kollektíva jelenléte.

A Ph.D egy olyan tudományos fokozat, amelyben nagy szerepe van az egyénnek, de háttérunka, támogatás is szükséges eléréséhez.

A tudományos munkám, amelyből a disszertáció született, az orrgarattumorkok diagnosztikájával és ellátásával foglalkozik (in situ hibridizáció, PET és sugárbiológiai vizsgálatok). Ebben a témában, az eredeti szakirodalomra alapozva, azokat az újabb fajta diagnosztikai, ill. kezelési eredményeket foglaltam össze, amelyeket az itt lévő betegeink gyógykezelése során már alkalmaztunk.

Ezek az eredmények elő fogják segíteni a betegek hatékonyabb gyógyítását, hiszen az organatív tumorkok azok a daganatfajták, amelyek gyógyításában, ha jó a kezdeti diagnosztika, akkor nagyon jó kezelési eredményeket lehet elérni. Úgy gondolom, hogy a diagnosztikában, a betegek kezelésében, a szövödmények felis-

dr. Olajos Judit
Onkoradiológiai Osztály
szakorvos

merésében egy komplex munkát sikerült letenni az asztalra.

– *Egy-egy ilyen nagy cél elérésekor felmerül a kérdés hogy, hogyan tovább?*

– Szeretnék továbbmenni azon az úton, amin elindultam. Az orvostudomány az a terület, ahol folyamatosan lépést kell tartani a fejlődéssel, folyamatosan tanulni kell, hiszen az az ismeretanyag, amit két vagy három évvel ezelőtt felszedett az ember, már nem elegendő. A kutatást a továbbiakban is szeretném folytatni a fejnyaki daganatok kezelésének területén, másrészt pedig a megelőzés lehetőségeinek feltárásában, hiszen a prevenció ugyanolyan fontos, mint a diagnosztika, vagy a különböző kezelések. Sikerült jó kapcsolatot kialakítani a főiskola Agrármolekuláris Kutatóintézetével, ahol a továbbiakban is lehetőséget biztosítanak az onkológiai kutatásokra. Pozitív momentumként értékelem, hogy beválasztottak a kórházunkban működő Tudományos Bizottságba, örülök annak, hogy az intézményen belül a tudományos munka fellendítése érdekében tevékenykedhetem.

Kovács Mariann

A fiatalok nem csak megtartják, meg is újítják a romolhatatlanságot

Beszélgetés Jósvai Mihálynével a Gyermekosztály nyugalmazott főnővérével

Egy futó délelőttön találkoztunk sóstóbegyi otthonában, azzal a gyógyíthatatlannul naiv elképzeléssel, hogy na, most akkor olyat beszélgetünk, hogy röptében megálljon benne az idő! Hát persze, hogy nem sikerült. De az a másfélóra mégis megérte, mert közel hatvan éven subantunk keresztül. Amit abból mi megláttunk és el tudtunk hozni, azt adjuk most át, mint portrét, de csak annak, akit igazán érdekel, mert akit nem, az inkább bele se fogjon, úgyse értené minek és miről is folyik itt a szó.

Ez a beszélgetés elismerés nekem, és köszönöm! De, én nem szeretek magamról beszélni, mert úgy érzem, mintha valami nagyon illetlen dolgot tennék. Ha megállítanak néha a városban, hogy ugye emlékszem, és ugye, én vagyok az, mikor a gyerekük, unokájuk a kórházban, nálunk – hát, jól esik, de pirulok, hogy bezebelem a jó szavakat. Valamikor kislányok köszönnek rám (talán a gyakorlóból, a koliból, vagy a főiskoláról), mondanak néhány kedve szót. Jólesik. Örülök, de úgy hiszem, erről az örömről nem szabad beszélni, úgy jó, ha belül marad, és ott belül szépen, csendben éltet. Most már „csak” éltet, de amíg dolgoztam, mindennapi erőt adott. Megújulást. Hát ezért is mondhatjuk, hogy ez a miénk, ez egy olyan gyönyörű szakma, ami a hozzá méltóknak a legtöbbet adja vissza: a köszönetet, de úgy, mint egy felülmúlhatatlan elismerést.

Petneházán, laktak a szüleim, amikor mint másodszodikus gyerek, megszülettem 1949-ben. A '60-as években nagyot ugrott a sorsunk, beköltöztünk Nyíregyházára – az általános iskolát már itt

fejeztem be. Abban az időben nagyon sok gyereke volt még Magyarországnak, ezért nagyon nehéz volt továbbtanulni, de a drága édesanyám, aki nagyon szeretett minket, beíratott a Zrínyi Gimnáziumba. Két év szépen telt, de akkor megjelent egy újsághirdetés, hogy 17 és 35 közötti hölgyek jelentkezhetnek gyermekápoló-képző iskolába. Ez nekem nagyon megtetszett, és mintha valami hívott volna, azonnal bele akartam vágni, csak hogy nem voltam még tizenhét. A megyei egészségügyi osztály vezetőjének külön engedélyre kellett, hogy felvegyenek, meg az édesanyám, aki mindennek utánament. Nagyon boldog két évet töltöttem, az iskolában, ahol belénk nevelték ennek a szakmának a szeretetét – de, ez nem is szakma, ez egy hivatás. És dehogyis kellett azt belénk nevelni, bennünk volt, azért választottuk, és egy nagyon jó évfolyam sikerült belőlünk, és hozzá csodálatos osztályfőnökünk lett Jászainé Ancika, „Boldogok voltunk, amikor először felvehettük a fehérköpenyt és végre a picik közé mehettünk.

Ilyen nappali tagozatos képzés addig nem volt az egészségügyben, talán csak azt érdemes kiemelni belőle, hogy az akkori oktatás szakmailag biztosan nem volt annyira mély, mint a mai, ellenben több gyakorlati tudást adott. A mi oktatásunk „tankórtermi-rendszer” volt, ami azt jelenti, hogy a második év második felét már osztályon töltöttük és műszakban dolgoztunk, tehát saját kórtermünk, saját betegünk volt, igaz felügyelettel, de azért önállóan tettünk mindent, és mondhatom, biztonságban volt, akire mi vigyáztunk.

Tizenkilenc éves voltam,

amikor a nővérképzőt befejeztem, a gyermekosztállyal akkor költöztünk át a mostani, épületbe, amit mi akkor, újkorában gyönyörűnek láttuk, nagyon modernnek, ezért is nagyon büszkék voltunk rá. Meg azért inkább, mert ez a mi saját munkahelyünk volt, és mi voltunk benne a „nagy nővérek”. Egy kisebb ágyszámú osztályból egyszerre csak egy nagy ágyszámú osztály lettünk, ahová mellénk, szakképzettek mellé nagyon sok segédápoló is kellett. Ez akkor komoly gond volt. (Mint ahogy az lesz most is, mert hamarosan nem lesz elég szakképzett ápoló. Én tudom, hogy akik valaha ott dolgoztak, egyáltalán a gyerekellátásban, úgy mentek el, hogy a szívük ott maradt – tudom, mert már eljöttem én is, és nagyon nehéz elbírom, hogy már nem kell dolgoznom. Nem kell. Mert, ugye, jöttek az átszervezések, és a menedzsment úgy oldotta meg a létszámleépítést, hogy azoktól vált meg, akik közel voltak a nyugdíjkorhatárhoz. Nem panaszlom, mert mi jobbat tehettek volna? Bár elmondhatom, engem megkérdezett igazgatónő: el kívánok-e jönni, vagy maradnék-e inkább? Elkívántam, már csak azért is, mert azt a kis biztos nyugdíjat, amit tavaly kínáltak, nem mertem a bizonytalan miatt feladni. Így lettem 2007 szeptemberétől nyugdíjas.

Mint említettem, amikor a nővérképzőbe felvettek, ott hagytam a Zrínyit, így mindössze két évem volt meg a gimnáziumból, és hiába, hogy önálló keresetem volt és véglegesnek tekintett hivatásom, én ebbe sehogy se tudtam belenyugodni. Megráztam magam, és a Kosuthban kijártam a másik két évet is, becsületből. De az

érettséginek, mert éppen úgy alakult a munkám, a beosztásom, már nem vágtam neki. De anyám nem engedte. Gyermekeim – azt mondta –, soha nem tudhatod, mikor lesz szükséged, vagy mikor támad kedved a továbbtanulásra, ne állj meg, érettségizz le! Nem volt a munkakörömben elvárás az érettségi, de éreztem, hogy az anyámnak igaz van, és akkor újra megráztam magam, és szeptemberben teljesítettem az érettségit is.

1972-ben férjhez mentem, egy évre rá megszületett az első gyermekem, de húsz hét után már visszamentem dolgozni, és tapostam a gyermekosztály lépcsőit tovább, a váltott műszakban. Fiatal voltam, bírtam, szerettem, nem volt semmi baj. Majd '77-ben, amikor megszületett a második gyermekünk is, bizony, ekkor már nehezemre esett a műszakba járás. Az akkori főorvosom Dr. Szombathy Gábor már előtte, évek óta ösztökölt, hogy képezsem magam tovább, de csak most éreztem azt, hogy élhetek a lehetőséggel, amikor a mindennapos futásban egy kicsit elfáradtam. Így jelentkeztem 1981-ben Budapestre, az Egészségügyi Főiskola Szakoktatói Szakára. Azért arra, mert nehéz volt már a tényleges, a mindennapos nővéri munka. A férjem akkor kőműves volt, vidékre járt munkába, így a gyerekeket egyedül nagyon nehéz volt bölcsődébe, óvodába eljuttatni naponként, ezért kértem a főorvos urat, engedje, hogy egy' állandó műszakba járhasak. Meg is engedte, sőt megbízott azal, hogy a fiatal pályakezdő szakdolgozókat segítsem. Ez lett a munkaköröm. Nagyon szívesen tettem, szívesen adtam át mindent, ami akkor már a birtokomban volt.

A főiskola nagyon nehéz volt, nem is a tanulás, a vizsgák, hanem odamenni, ott maradni, úgy szervezni a családot, életet, mindent, hogy ezeket az éveket együtt valahogy kibírjuk. Nehéz volt. A fiaim még kicsik voltak, már csak azért is – gondolhatni! – volt, hogy egy hétre az apjukra maradtak, de a férjem annyira odaállt mellém, hogy már csak azért se adhattam fel. Nem túlzok, a diplomámat, amit '85-ben végül megszereztem, neki (is) köszönhetem!

Dicső Ferenc főorvos úr – ma is ő az osztály vezetője – egy napon behívatott, és azt mondta, egy délutánom, egy éjszakám van átgondolni, vállalom-e a gyermekosztály osztályvezető-főnővéri munkáját, de úgy gondolkozzak, hogy ő engem már beajánlott a menedzsmentnek. Min gondolkodhattam volna ezek után? Mégis nyugtalan éjszakám volt. Elvállaltam, de komoly aggodalmaim voltak. Azt a sok embert koordinálni, egyik napról a másikra föléjük lépni, és, vajon milyen vezető leszek én? 2007-ig az is kiderült. Oktatói munkámért a Zay Anna Gimnázium 2000-ben Zay-díjjal jutalmazott, az osztályon pedig én lettem a mátrix-vezető, illetve a szakmacsoport-vezető. Ezt a munkámat is megköszönték – vagy mondjam inkább, hogy elismerték? Mert „Miniszteri Dicséretet” kaptam, 2001-ben. Nagyon szép évek voltak. Már vége van. Nem kell talán szégyenkezni se emberi viselkedésem, se szakmai munkám miatt, legalábbis ezt mondták nekem decemberben a kollégák, amikor egy kedves kis ünnepen megköszöntöttek és aztán hazaedtek.

A gyermekellátás most volt nyolcvanéves. Ennek felében, a negyven évében benne vagyok én is. Ezzel a hátam mögött, amíg csak élek, én gyermekápolónak vallom magam. Eszembe jut,

ahogy kérdezgettek valamikor: „hogyan tudod azokat a pici babákat megszűrni, hát van neked szíved?” Volt. Azért szűrtem meg őket! És éppen azért, én! A szülő, aki ott retteg a gyereke gyógyulásáért, az is tudja ezt, és hálás, hogy valaki ezt a kegyetlen terhet, meg a rettenetes felelősséget leveszi a válláról. Ő azt is megérzi, hogy abban a pillanatban, amint a kezembe adja a saját gyermekét, én éppen úgy, szinte mint ő, ugyan-

Rajz Szabó Tibor

úgy az anyjává változom! Tudja, hogy én ugyanúgy érzem, mint ő, hogy az most a világon a legnagyobb baj, hogy ez a gyerek beteg! Azon kívül semmire számít! Ez az azonosságvállalás olyan nagy munka, olyan nagy felelősség és olyan nagy kötelezettség, ami nagyon sokat kér tőlünk: teljes odaadást. De, jutalmul megajándékoz bennünket valamilyen különleges büszkeséggel. Csak aki ebben a szakmában dolgozik, az tudja, milyen büszkeség ez. Nem hiúság, nem gőg, nem hivalkodás: hogy én igenis

tettem valamit a betegért, vagy, hogy most pedig valami különlegeset nyújtottam. Ez csak egy csendes, alázatos öröm: hogy amit tenni kellett és tenni lehetett, azt meg tudtam tenni. De azért, olyan öröm ez, hogy alig bír vele az ember. Én ilyenkor boldog voltam, és többnek éreztem magam.

Nem voltam túlzottan kemény vezető, de gyöngye kezű, biztos, hogy nem. Egy középvezető, mint én voltam beosztásomban, egy-

ki hozzám fordult, feltétlenül leültem vele. Ha továbbtanulásról volt szó mert tudni akartam mi mozgatja? A többi bér? Mert az se baj? De azért... Akiket támogattunk, mind megérdemelték, borzasztó azt mondani, hogy „meghálálták”, mégis ez a jó szó, mert a beteg gyerekek ellátása lett a tudásukkal sokkal jobb, tehát igenis meghálálták. Amit akartam, amit szerettem, ami ellen nem vétettem, az a csapatmunka volt. A mi szakmánkban, a mi körünkben ez a normális, aki ez ellen vét, azt senki se szereti, legyen bármilyen jogköre, az a mi körünkben előbb-utóbb kiködik. Nem tudtam minden nap egyformát nyújtani, mert egy kicsit minden nap más, és minden nap más maga az ember is. A mi szakmánkban az ember érzelmi képessége nem tud fejlődni. A gyógyító, az ápoló ma sem különb, mint negyven, vagy száz évvel ezelőtti elődje volt. És szerintem jövőre se lesz rosszabb, mint amilyen ma. Bár a folyton belépő újak, a fiatalok, egy kicsit mindig mások, mint a „régiek”, akiknek lejár az idejük, de ebben nem lehetnek „mások”, nekik ugyanazt a lelkiséget (a „romolhatatlanságot” – mert nincs jobb) kell elsajátítaniuk, mint elődeiknek. És amint eljön az ideje, tovább kell azt adniuk, a mindig következőknek. És én azt hiszem, tovább is adják. Amikor a fiatalokról esik szó, én a magam régi ifjúságával közejük tudom képzelni magam, és azt mondom, az éppen érkező fiatalok nem csak hogy megtartják, meg is újítják ezt a romolhatatlanságot! A gyermekápolásban ilyen alapérték az anyaszeret-tudat (amiről már beszéltem), amit a nővérek, éppen a női lényükből következően, eleve, ösztönösen birtokolnak. Azt nem lehet elmondani, az borzasztó, ahogyan a nővérek meg-

szerre lenn is, fönt is áll. Én mindig megpróbáltam határozottan a másik oldalon állni: a védtelenek oldalán. is, Egy szerteágazó, mindennapos gyakorlati igazgatás, adminisztráció és szakmai vezetés – ez volt a munkám. Szabadkézzel dolgoztam, csak a munkáltatói jogkör nem tartozott hozzám. Döntéseim személyes vonatkozásai sorskérdések lehettek kinek-kinek az életében, ezt mindig tudtam, és sohase felejtettem el. Ezt a hatalmat én sohase tartottam a tulajdonomnak, és nem fordítottam semmi rosszra. Ha vala-

szenvedik, ha mi itt elvesztünk egy kisgyereket. És ez rendjén van, ez egy nagyon keserves, de áldott tulajdonság, mert a mi szakmánkban, a gyógyítás ápolási szakaszában (ami sohasem avulhat el), érzelmi alapokra épül minden.

A gyermekkor különlegesége, hogy ahányféle a gyerek, annyiféleképpen éli meg, és viseli a betegséget. Itt tehát minden egyes gyerek külön-, sőt különleges bánásmódot követel. A felnőttek sztereotípiákban, szerepekben, rég elsajátított, hozzájuk illő mintákban élik meg a betegségeket, és azok szerint viselkednek. A gyerek nem, mert ezeket a szerepmintákat vagy alig, vagy egyáltalán nem ismeri, ezért, őszinte: nyers, nyűgös, hisztérikus, követelőző, agreszív, vagy apatikus, vagy kedves, szelíd, kérlelő, aszerint amit a betegsége, a testi és lelki fájdalma kivált belőle.

Nagyon jó feszültségoldó a játszószooba, a spontán játék, de szakképzett óvónőnk is van, aki szükség szerint irányított foglalkozásokkal „operál”. Szinte minden van itt, a játékok, társasjátékok tömege mellett számítógép, videó, televízió. Legalább addig elfelejtik szinte, hogy kórházban vannak, azt is, hogy betegek. Ez nagyon fontos, a kis sikerek, örömök nagyon kellenek. Nem ritka az olyan kis beteg, aki ennyi földi jót, mint itt, még sohase látott maga körül. Nagyon szeretik, ha színes az életük. Egy idő után (mi magunk is meglepődünk, hogy eddig eltűrtük!) a rideg, hófehér falak is kiszínesedtek nálunk, rajzok, képek festmények vannak már mindenfelé. Egy részét tavaly készítette a Máltai Szeretetszolgálatól három kedves kis hölgy; a lépcsőházba például egy anyuka festett képet; a játszószobába az Abigél Művészeti Iskolából három diák – eljöttek, hadd pingáljanak vala-

mit a gyerekeknek. A gyerekek is rajzolnak, de csak lapokra, érdemes lenne megpróbálni, mi lenne, ha egyszer kapnának egy falat ők is! Az egyszerű kis „firkákban” nagyon súlyos vagy éppen nagyon kedves üzenetek lehetnek, csak meg kell őket fejtenünk. Már a falra felírt névjegyük is üzenet, gondolom, az időről szól, talán azt remélik, a névjegy megőrökíti, „megállítja” őket! Nagyon sok olyan speciális tudás van, amit érdemes behoznunk a gyermekgyógyászatba, de egy biztos, az ápolónővérek anyai érzelmeit együtt se múlhatják felül. Jó húsz éve még nem volt tévé a gyermekosztályon, most minden nagy-részlegen van, kell, jó, szeretik. Vagy mondjuk inkább, bámulják. Mi még a koránsötétedő délutánokban diavetítővel meséltünk nekik, és mondok valamit, az a primitív kis állóképes mese jobban megfogta a lelküket, jobban megmozgatta a képzeletüket, és jobban megrendítette őket, mint a mai tökéletes számítógépes miacsodák. Az élő, mesélő hang, a közelség, a szoros együttlét, az a mesével bevilágított sötétség borzasztó örömet tudott adni. Meg a rendszeres séták az udvaron – igaz, a kórház akkor még ligetesebb volt.

Nem hiheti senki, hogy hízelgek (hiszen már semmi érdekem), ha a gyermekorvosokról elmondom, hogy egészen mások, mint a felnőtt szakgyógyászok! A gyermekgyógyász úgy kezdődik, hogy már a pályát is szeretetből választja, hiszen palántakorában is tudja, aki idejön orvosnak, ápolónak, bármi szakdolgozónak, az itt pénzt ne reméljen. (Talán megdöbbenő, de itt jóval kevesebb a hálapénz, mint a többi gyógyító osztályon.) Ezekben az orvosokban játékoság van, jókedv van, ezek megdöbbenően érzékenyek, ezek művészelkek,

ezeket nem érdekli a pénz, ezek szerényebbek a többinél, érzelmesebbek... Hát talán, éppen ezért választották ezt a pályát. Dr. Dicső szigorú, Dolinai dr. egyenesen morcos, de a gyerekek között, kedvesebb, mosolygósabb ember nincs náluk. Ott közöttük, szinte maguk is gyerekek. Minden gyermekorvos fonendoszkópján egy-egy kis játékgúgy van, ha a gyerekhez ér, már azzal is beszél hozzá. Nem esik nehezére, ha ki kell egy pelenkát bontani, meg kell egy gyereket etetni. A gyermekgyógyászok más emberek, mint általában az orvosok, több jóság, emlék (?) maradt bennük talán a gyerekkorukból. És ilyen a nővér az ápoló is, mind aki csak idejön. Mert ez a szakma ezt várja el.

A megbecsültségünk, szakmai tekintélyünk (én nem a magamról beszélek!) ugyanakkor, érdekes módon, hihetetlenül alacsony. Nem ritkán úgy érzem, mintha lemosolyognának ránk, egy kicsit, mint a kisgyerekekre néz a felnőtt. Sose éreztem, se személyesen, se kollektíve nem érzékeltem, hogy úgy igazán becsültek volna bennünket. De, ettől még újra ezt választanám. A gyermekgyógyítás nem eléggé elismert, és ez sértő.. Jó volna a többi már úgy valahogy elmondani, hogy meg is hallják, meg ne is. Mint ahogy titokban szinte minden ápolónő, én is orvos akartam lenni, mégpedig „nőorvos”. Sajnos, nem voltam kitűnő tanuló, hiányos volt a tudásom, meg se kíséreltem, hogy megpróbáljak egy felvételt, és mindennek tetejébe – de ez mindegy is már – nem volt anyagi alapom se hozzá. Elmeséltem már, milyen volt a családjuk? Az én szüleim egyenes-tartású, büszke emberek. Az édesanyám, aki most nagyon beteg (nagyon aggódom érte!), négy gyermeket nevelt

édesapánk korán meghalt, már 53 évesen. Nem voltunk gazdagok, de tisztaruhánk, tűzrevalónk, ennivalónk mindig volt. Anyám azt megteremtette. Anyám egy rendkívül tájékozott olvasott asszony, otthonos a politikában, művészetben, irodalomban, egyszerűen, bár nem járt iskolákat, anyám művelt ember. Nagyon nagy kár, hogy nem próbálhatta ki magát! – ez is sarkalt, hogy tanuljak! Ugyanakkor meg, azért kezdtem el korán dolgozni, hogy valami terhet, a saját kis fizetéssel, levegyek róla.

Semmi csoda nem esett velem egész fiatalságomban, és ahogy korosodtam, már nem is vártam ilyesmit. De akkor, negyvenegy éves koromban megtörtént. Egy csodálatos kislány fogant bennem, és mi, az egész család, nagyon akartuk, és nagyon nagy szeretettel fogadtuk. Két nagy fiam volt már akkor, az egyik tizenhét, a másik tizennégy éves, és semmi ellenkezés, boldogan fogadták, hogy jön a kishúguk. Az én nagyfiam! Amikor szorongva bejelenttem nekik, hogy kistestvérük jön, ujjongtak, ugráltak, repültek ki a bőrből! Önálló életet élnek azóta, a kislányom meg harmadéves idegenforgalom-marketing-szakos már a Sipkayban. Nagyon szeretném, ha legalább olyan élete lenne, mint az enyém, ha annyira szabad tudna lenni, mint ahogy nekem sikerült. Mert én sose éltem bezártan, korlátok között – ezt most is tartom – de, ehhez hálistennek olyan férjem is van, Ő egy technikai végzettségű vállalkozó, és a hű társam, mindenben a segítségem, mióta megfogadtuk, azóta együtt vagyunk, sose külön – és ez így is marad.

A felmentési időmet töltöm szeptembertől, december közepe óta vagyok szabadon itthon, és még nem érzem, hogy ez nem jó, még

nincs büntudatom, hogy istenem, ma se mentem dolgozni! Valami mindig jön, valahogy munka lett ez az új ritmus is, de a régi ritmus még most is erősebb, holott sose volt könnyű, mégse tudtam azt mondani, hogy fű, menni kell a francos munkába! Talán az emberek miatt? Hát, igen. A legjobban ők hiányoznak. Mikor eljöttem, mondom Papp Miklósné Ancikának, aki az utódóm lett, hogy leadom neki a bejárat kulcsomat, de azt mondta: „Ne! Az, örökké le-

gyen a tied! Ez az ajtó neked mindig nyitva legyen!”

Nem törnöm a fejemet nagy terveken, sose gondoltam messzebb, mint amit biztosan beláttam. Telnek a napok, imádok, kertészkedni, egészen belefeledkezem. Szeretem a kertemet, a kis udvaromat. Mit szeretnék még? Ezt a kis békés harmóniát, ami a mi családuknak van, megtartani. És persze, nagyon szeretném, ha unokáim lennének! Szeretnék még utazni, mert eddig nem tudtam betelni azzal, amit

már láttam. Gyönyörű volt Bulgári, Görögország, Svájc, a Francia Riviéra, Normandia, Erdély. A kései-, a szezon utáni árakkal nem volt lehetetlen ezeket elérni – rendszerint hárman (kislányom, sógornóm meg én) felpakoltunk, és amit kaptunk, amit láttunk, az, fantasztikus: templomok, emlékművek, múzeumok, tenger és városok, utcák, házak, emberek, hegyek... Mentünk, mentünk, mentünk! Jó itthon. Élni sehová innen nem vágytam el, de

azért London!? Keresztlányom esküvőjén jártam ott, négy napot töltöttem benne: nyugalom, rend tisztaság, nincs szemetelő ember, az arcok tiszták – azt, ami ott van, azt azért hazahoznám magunknak, magyaroknak!

Hatvan, vagy még több év fölött subantunk át, s hogy volt-e látni-, bámulnivalónk, és hogy végül megérkeztünk-e valahová, azt döntse el a kedves olvasó.

Bugya István és Szabó Tibor

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat

Jósa András Oktató Kórház

4400 Nyíregyháza, Szent István u. 68. címén bejegyzett

ALAPÍTVÁNYOK és EGYESÜLETEK

ADÓ

SZERVEZET NEVE	ADÓSZÁMA
ALAPÍTVÁNY A SÜRGŐSSÉGI ÉS A DAGANATOS ELVÁLTOZÁSBAN SZENVEDŐ BETEGEKÉRT	18808195-1-15
Jólétért Egyesület	18804823-1-15
ADMIR-AL Egészségügyi és Szociális Támogatást Nyújtó Alapítvány	18794566-1-15
Beteg Gyermekéért Alapítvány	19208354-1-15
Beteg Gyermek Szüleinek Egyesülete	19209245-1-15
„Egészséges Újszülöttekért Alapítvány”	18793565-1-15
„A Fülbetegek Gyógyulásáért” Alapítvány	18799107-1-15
„Kérlek Segíts”... Alapítvány szabolcsi sérült gyermekek rehabilitációjáért a szakemberek képzéséért	18797112-1-15
„A Kardiológia Támogatása” Alapítvány	18794559-1-15
„Láss, ne csak nézz!” Alapítvány	18801040-1-15
Magyar Ápolási Egyesület Jósa András Kórház Helyi Szervezete	19623317-1-42
Magyar Asztma Nővérek Országos Egyesülete	18795251-1-15
„A Magyar Reumatológia Haladásáért” Alapítvány	19016443-2-41
Onkoterápiás Tudományos Alapítvány	18794463-1-15
Pszichotikus Betegségben Szenvedők Sz-Sz-B Megyei Érdekvédelmi Egyesülete	18799815-1-15
„Szabolcskéz” Sz-Sz-B Megyei Kézsebészeti Tudományos Alapítvány	18793400-1-15
Orvosi Segély Alapítvány	18791611-1-15
„Harc az életért” Alapítvány	18801349-1-15
Illyés Zsigmond Baleseti Sebészeti Tudományos Alapítvány	18806021-1-15
Nyír-Ortopéd Alapítvány	18809062-1-15
Neurológiai Fejlődésért Alapítvány	18801284-1-15
Vesebetegek Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Egyesülete	19204013-1-15

KÖSZÖNJÜK, HOGY ADÓJA 1 %-VAL SEGÍTETTE AZ ALÁBBIKBAN FELSOROLT ALAPÍTVÁNYOK ÉS EGYESÜLETEK VALAMELYIKÉNEK MUNKÁJÁT!!!

Kilencven éves a kórházi labor

„Bővítik az Erzsébet-kórházat” – adta hírül az 1917-es Nyírvidék május 11-i száma. „A legközelebbi időben két új osztályt is állítanak föl, egyelőre természetesen csak ideiglenes helyiségekben nyernének elhelyezést, de a háború után aztán megfelelően nagyszabású építkezéseket eszközölnének és az új osztályok új és modern épületekben nyernének elhelyezést. Elengedhetetlennek tartja a vezetőség azt is, hogy a nyíregyházi közkórháznál rendszeresítsenek egy boncoló főorvosi állást is, amelynek a betöltője egyszersmind a laboratóriumot vezetné és ellátná a laboratóriumi és azzal kapcsolatos munkákat, amelyek között a mikroszkopikus vizsgálatok a legfontosabbak.” A szenzációéhes sajtó akkor is gyorsabb volt, mint a hivatalok, mert a vármegei közgyűlés csak 1918. december 30-án mondta ki a bakteriológiai és szövettani labor felállítását és egyúttal megszavazott 10.000 koronát a vármegyei egészségügyi alpból a költségekre. Látták ugyanis, hogy a labor létesítése közegészségügyi érdek. Tény, hogy az új diagnosztikai részleg felállítása már 1916-17 körül foglalkoztatta a kórház akkori igazgatóját, Klekner Károlyt, aki javaslatot is terjesztett fel ennek érdekében a törvényhatósági bizottság közgyűlése elé. Ez viszont azt jelenti, hogy kórházunk élen járt az országban a diagnosztikai háttér megteremtése terén, ugyanis az első önálló kórházi laboratóriumok csak a tízes években alakultak a főváros Korányi klinikáján (1910), a Rókus (1912) és János Kórházban (1917).

A szakterület kialakulása tulajdonképpen a 19. század végére tehető. Korábban az orvosok maguk vegyészkedtek; „Minden időben az or-

vos feladata volt az emberi test egyes folyadékaiknak és vegytani szerkezetének vizsgálata. ... a különféle vegytani vizsgálatok fontosak lehetnek a gyógytanra nézve is.” – írta már 1846-ban az Orvosi Tár. Hazánkban azonban 1872-ig nem volt kémikusképzés. Az ekkor alapított kolozsvári Ferenc József Tudományegyetemen létesült az első önálló természettudományi kar, ahol az „Élet és kórvegytani intézet” vezetője, Plósz Pál orvos – aki 2 év múlva már a pesti egyetem tanára – rakta le a klinikai kémia alapjait.

Az Erzsébet Közkórházban tehát 1918 végén alakult meg az önálló laboratórium. Ezt a tényt hangsúlyozni szükséges azért is, mert pontosítani szeretnék két korábban, a témával kapcsolatban megjelent közleményt. A 2000-ben kiadott reprezentatív „A magyar laboratóriumi medicina és társaságának krónikája” című könyv 149-150. oldalán közölt felsorolásában ugyanis nem szerepel kórházunk, mint olyan hely, ahol 1940-ig labor működött. Ugyanakkor bizonyítékokkal lehet cáfolni Fazekas Árpád centenáriumi kötetének 118. oldalán közölteket is, miszerint kórházunkban 1917. április 30-án önállósították a labort, Csegeczy Noémi vezetésével. Fazekas főorvos félrevezető forrásokon alapuló állításában nemcsak az időpontot kell felülvizsgálunk, hanem a laborvezető személyét is, hiszen Csegeczy doktornő, aki Marosvásárhelyről került a budapesti egyetemre, csak 1919-ben kapott diplomát, tehát nem lehetett 1917-ben vagy 1918-ban főorvos kórházunkban. A doktornő ideg- és belgyógyászati specialista volt és miután 1923-ban férjével, dr. Gaizler Gyulával és egyéves fiával

letelepedett városunkban, a Kossuth u. 20. alatti lakásukban magánorvosi rendelőt nyitott. Elképzelhető, hogy időnként besegített főorvos férjének kórházi munkájába is, de „Magyarország tisztí címe és névtára” és Vertse K. Andor helyi adattárának egyik korszakbeli kötete sem említi őt, mint Erzsébet közkórházi dolgozót, hanem mint magánorvost.

A laboratórium eleinte, néhány évig, gyakran változó személyezettel működött. Először dr. Kende Zsigmond neve tűnik fel az 1918-as alispáni jelentésben, majd Fazekas Árpád adatai szerint 1920-ban Tavaszi Ödön katonaeorvos látta el a feladatokat. Végleges megoldás akkor született, amikor 1923 februárjában főorvosként munkába állt Gaizler Gyula az Erzsébet Közkórházban.

Gaizler Gyula 1919-ben Budapesten diplomázott, belgyógyász, majd 1922-ben törvényszéki szakorvosi képesítést szerzett. Harcolt és kitüntetések is kaptak az első világháborúban. Egyetemi tanársegédi állását cserélte fel a nyíregyházi Erzsébet közkórházi főorvosi munkával. Széles érdeklődési körű polyglott ember, nyelvész, zenész is volt egyben, szakcikkeket publikált magyar és külföldi lapokban (pl. Biochemische Zeitschrift, Orvosi Hetilap). Több társadalmi szervezetben is szerepet vállalt; a Vöröskereszt Egyetemes Titkára, egy időben a Magyar Orvosok Szövetségének is funkcionáriusa volt. Tudományos munkája mellett ismeretterjesztő előadásokat is tartott a városban. 1924-ben például vetített képes előadás keretében ismertette meg a bakteriumokat a Szabad líceum hallgatóságával, 1929-ben pedig a vér funkciójáról és vizsgálatáról beszélt a Vöröskereszt Egyesületben.

Gaizler főorvos laboratóriumának helye 1929. februártól az új sebészeti épület második emeletén volt. Van információink arról is, hogy a belgyógyászati (A) pavilonban 1929-ben egy nagyobb korszerűsítést végeztek, és kialakítottak egy osztály igényeit szolgálta. A kórházi központi labornak jól felszerelt részlegnek kellett lennie, hiszen az 1930/31-es évektől az Országos Közegészségügyi Intézet (OKI) ún. engedélyes kórházi laboratóriuma is volt, ahol a vizsgálatok teljes körét végezték: anyagcsere-, kémiai- vér- és bakteriológiai vizsgálatokat. Ez utóbbi azért volt nagy szó, mert akkoriban bakteriológiai diag-

Dr. Fodor Mihály

nosztika csak az OKI hálózatában folyt. Az egyre növekvő számú vizsgálat (1932-ben 12.344, 1937-ben 13.300) mellett a főorvos feladata volt a patológusi munka (340 boncolás '32-ben, 600 '37-ben) és a röntgenlabor működtetése is. Ezt a jelentős mennyiségű feladatot már csak segítségével lehetett ellátni, amit egy laboros személye jelentett, aki Vertse 1927-es adattára szerint pl. Batáry B. Béla volt.

Hosszas huzavona után lassan sikerült az orvosok számát növelni a kórházban és így, az 1936-ban orvosként idekerült dr. Gerlei Ferenc, a

patológus-laboros főorvos segítőjévé vált. Ugyanebben az évben új fordulatot jelentett a szakmának, hogy a 237.600/1936 BM rendelettel lehetővé vált a „Kórszövettani és kórvegytani vizsgálatok szakorvosa” cím megszerzése. Ez a közös szakképesítés magyarázta azt a helyzetet, hogy a kémiai vizsgálatok helyszíne miatt a prospektúrák egy helyisége vagy a hisztológiai labor egy sarka volt.

A háború után a Gaizler házaspárt már nem találjuk Nyíregyházán. 1948-ban dr. Gerlei Ferencet említik a vegyi és kórszövettani labor vezető főorvosaként, labora-

tóriumában egyaránt végeztek szövettani, vegyi és szorológiai vizsgálatokat is. 1951-52-ben kisebb átalakítások voltak a kórházban, a labor ekkor kerülhetett a régi sebészeti (B) pavilonba, ahol egy része ma is megtalálható. Még ekkor is ellátta az OKI labori feladatokat.

A prosector és laboros szakma egyébként csak 1950, az Egészségügyi Minisztérium megalakulása után vált ketté, amikor előírták, hogy az 500 ágyasnál nagyobb kórházakban önálló labort kell létesíteni. Vélhetően ekkor lett Gerlei kizárólag a patológia főorvosa.

1954. március 24-én a Megyei Tanács VB értékelte a kórházat. „A laboratórium helyisége korszerű, azonban felszerelése régi, elavult. A laboratóriumnak nincs főorvosa.” Együttal kérték a minisztériumot az állás betöltésére. Így került a labor élére 1954-ben dr. Gáll Sándor főorvos, aki 1968-ig végezte ezt a feladatot. 1954-től az országban elsőként itt alakult meg a KÖJÁL laboratóriuma, ami az Árok utcai épület 1973-as felépüléséig itt kapott otthont.

Gáll doktor utóda átmennetileg dr. Hubert Éva (1969-1970) volt. 1970–2000 között

harminc éven át dr. Fodor Mihály kandidátus, c. egyet tanár (kép) vezetése alatt tovább fejlődött ez a kórházi részleg; 1976-tól a kémiai és rutin hematológiai vizsgálatok mellett már mikrobiológiai diagnosztikát is végeztek. A dolgozók száma ekkor 3 diplomás és 11 asszisztens volt, ez a létszám az ezredfordulóra 1999 15 diplomásra és 59 asszisztensre emelkedett. A 232 félé végzett vizsgálat száma ekkor már több, mint 2 millió volt. A labor azonban ekkor már magáncég, a Prodia Kft. része.

Dr. Kübrner Éva
könyvtárvezető

Bizonyára már sokan találkoztak @ jelet ábrázoló kresz-táblával útjuk során. Mit is jelent ez a tábla? Természetesen a közelben fellelhető eMagyarország pontot jelzi (hosszabb nevén Községi internet elérési hely), mint ezt a még kevésbé gyakorlott e-mailezők vagy internetezők is bizonyára sejtették.

A 2003-ban indult kormányzati programnak köszönhetően az ország szinte valamennyi településén, mintegy 3052, többségében oktatási, kulturális és egészségügyi intézmény ingyen vagy maximált áron (100 Ft + áfa/óra), rendszeres nyitvatartással biztosítja az internet-hozzáférést minden érdeklődő számára.

A program alapcélja a di-

E-Pont a kórházban

szolgáltatások igénybevétele, vagy akár a levelezést és a szórakozást is.

A program folytatásaként 2007-ben indult az eMagyarország 2.0 pályázat, melynek célja az új ePontok létesítésén túl, a már meglévők működtetésének, fenntartásának segítése, a társadalmilag vagy földrajzilag hátrányos helyzetben lévő lakosokat ellátó intézmények kiemelt támogatásával. A program nagy hangsúlyt helyez az ún. eTanácsadók felkészítésére is, akik egyébként az ePontnak otthont adó intézmény dolgozói. Támogató funkciójuk az első lépések megtételénél kezdődik, s az e-információkhoz, tudáshoz, tartalmakhoz,

vételével kapcsolatos személyes tanácsadással és segítségnyújtással ér véget.

Néhány fontos elektronikusan is ügyintézhető közszolgáltatás:

- @ jövedelemadó-bevallás;
- @ útleve és gépjárművezetői engedély ügyintézése;
- @ járművek nyilvántartásával kapcsolatos ügyintézés (új, használt és importált gépjárművek forgalomba helyezése, műszaki vizsgáztatása, járműigazgatási ügyek);
- @ építési engedély iránti kérelem;
- @ anyakönyvi ügyintézés (születési és házassági anyakönyv igénylése és kiadása);
- @ lakcímváltozás bejelentése (lakcímgazdálkodás pótlása, cseréje);
- @ munkaügyi és jóléti szolgáltatások (munkanélküli járadék igénylése, gyermekek után járó pótlékok igénylése, kötelező egészségbiztosítás ellátásai, tanulói ösztöndíj megpályázása);
- @ álláskeresés-, állásbejelentés;
- @ középiskolai és felsőok-

tatási felvételi jelentkezés;

- @ rendőrségi on-line bejelentések, feljelentések;
- @ közkönyvtári katalógusok hozzáférhetősége;
- @ egészségüggyel összefüggő szolgáltatások (pl. interaktív tanácsadás kórházi szolgáltatások elérhetőségéről, kórházi bejelentkezések).

A Kállay Rudolf Orvostudományi Szakkönyvtárban 2004 óta működik ePont. Az első pályázaton 2 db számítógépet nyertünk, melyeket a Sóstói úti részlegünkben helyeztünk el, de a részleg sajnálatos megszűnése miatt 2008. január 1-től a Szent István utcán találhatóak. A második, 2007-es pályázatunk is sikeresnek mutatkozik, így segítségével a jövőben tovább bővíthet szolgáltatásaink köre.

A programról és az ennek keretében elérhető közszolgáltatásokról bőveges információt találhatunk az eMagyarország portálon (www.emagyarorszag.hu), használatában pedig szívesen segítenek a Könyvtár munkatársai.

Tukacs Ilona
Kállay Rudolf Orvostudományi Szakkönyvtár

gitális szakadék csökkentése azáltal, hogy bárki – anyagi és infrastrukturális körülményektől függetlenül – hozzáférhessen a világháló adta lehetőségekhez, ide értve a tanulást, a munkát, a köz-

szolgáltatásokhoz való hozzáférés lehetőségének és fontosságának tudatosításán, továbbá a digitális oktatáson át, az elektronikus közigazgatási és elektronikus gazdasági szolgáltatások igénybe-

Munkában töltött karácsonyi ünnepek

A kórház azon intézmények közé tartozik, ahol ünnepnapokon sem áll meg az élet. Akkor is helyt kell állniuk az itt dolgozóknak, amikor mások már pihennek, vagy éppen az ünnepi asztal mellett ülnek, vagy ajándékot bontogatnak szeretteik körében. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a karácsonyi ünnepek hogyan teltek azoknak akik ezen a napon is dolgoztak.

*Dr. Csüllögh Zsuzsa,
adjunktus, Gyermekosztály,
Belgyógyászati Részleg*

A mi osztályunkon, a Gyermekosztályon az ünnepi ügyeleti rend ugyanolyan, mint a hétfé. 3 ügyeletes orvos dolgozik, egy az Intenzív Részlegen, egy a Sürgősségi Ambulancián, egy pedig ügyeletvezetőként. Az ünnepek abban különböznek, így a karácsonyi ügyelet is, hogy a többnapos ügyeletknél, az ünnepek „sokadik” napján jelentkezik

több beteg a Sürgősségi Ambulancián, hiszen a gyermek-háziorvosokat nem tudják felkeresni, és a szülések sem várnak. Én karácsony másnapján ügyeltem ügyeletvezetőként. A feladataim a napi teendők mellett vizitek az egész Gyermekosztályon, amely során minden gyermeket megvizsgállok, az Újszülött Részleg, a Gyermekinfektológiai Részleg és a Gyermekrehabilitációs Osztály ellátása, felügyelete volt. Egy átlagos hétféi ügyeleti forgalommal volt egyenlő a Sürgősségi Ambulanciánk forgalma 26-án. A bent fekvő beteg gyerekek közül viszont még az ünnepek előtt igyekeztünk minél többet hazaengedni, hogy a karácsonyt otthon tölthessék, persze a

gyermekek állapotának függvényében. Az itt maradóknak, és szüleiknek, hozzátartozóiknak pedig igyekeztünk most is megkönnyíteni a helyzetüket, hiszen ilyenkor érzékenyebbek, sérülékenyebbek. Főleg a szülőket viseli meg, ha ilyenkor, karácsonykor kell behozni a gyermeküket. Minden részlegen igyekeztünk karácsonyi hangulatot teremteni minden évben, karácsonyfát állítunk, asztalterítővel, asztaldísszel díszítjük a folyosók, az ügyeleti szobák asztalait, és mi, dolgozók mindig hozunk be egy ki kóstolót az otthon elkészített ünnepi ételekből. Ha tehetjük, együtt beszélgetünk, mesélünk, ki hogyan töltötte, vagy fogja még tölteni az ünnepet. Az, hogy a

karácsony egyik napját bent kellett töltenem, kissé megzavarta az ünnepeket, hiszen egyrészt fárasztó az egész napi ügyelet, és sokkal jobban át kellett gondolnom, hogy hogyan tudunk a családommal együtt ünnepelni. Szerencsére a 3 gyermekem már nagy, így ők is sokat segítettek nekem az előkészületekben, sőt a konyhai munkában is, hiszen együtt sütöttünk, főztünk, így az ünnepi asztalra a közösen készült ételek kerültek. Attól függetlenül, hogy ügyeltem, nagyon boldog órákat töltöttem együtt a családommal.

*Mibályfalvi Andrásné,
ápolónő, Gyermekosztály,
Csecsemő Részleg*

38 éve vagyok a pályán, s bizony sok ügyelet, és sok ünnepi ügyelet van már mögöttem. A múlt évben is ügyeltem az ünnepek alatt, karácsony másnapján.

Ezen a napon is ugyanazokat az ápolási feladatokat végeztem, mint minden más napon, persze ez mindig betegszámfüggő is. Most karácsonykor „telház” volt.

Bár minden karácsonykor, így most is, még az ünnepek előtt igyekeztünk minden olyan beteget hazaengedni, akinek az állapota, a betegsége megengedte azt, hogy a családjával, otthon tölthesse a karácsonyi ünnepeket. Ettől függetlenül, most nálunk, a Csecsemő Részlegen sok beteg maradt, így sok munkánk is volt.

A részlegünkön bent fekvőkhöz, szenteste és karácsony első napján is került még be gyermek a Sürgősségi Ambulanciáról, így ezek a gyerekek felvételével és ellátásával még több munkánk lett. Ilyenkor talán egy fokkal még előzenyebbek és figyelmesebbek vagyunk a szülőkkel, a gyerekek családtagjaival,

hiszen a szeretet ünnepén még jobban szeretnénk a családok összetartozását hangsúlyozni és segíteni. A többi évhez hasonlóan már korábban feldíszítettük a részlegünket, karácsonyfát állítottunk, karácsonyi díszeket raktunk ki, és a mi pihenőhelyiségünkben is karácsonyi terítővel, asztaldísszel, karácsonyi világítással teremtettünk ünnepi hangulatot. Ilyenkor mindenki hoz az otthon elkészített ételekből és süteményekből is be, amit igyekeztünk együtt, közösen megenni, beszélgetünk az ünnepről, a családról, és arról, hogy ki hogyan ünnepel.

Otthon nagy családi körben ünnepelek, két gyermekem, és 3 unokám van. Most, hogy ügyeletben töl-

töttem a karácsony második napját, azért kissé nehezebb volt megszervezni, hogy legalább egy napot együtt tölthessünk, nehezebb volt a készülődés is, mivel vilia napján, nappal is dolgoztam.

Szerencsére a férjem nagy segítségemre volt, előkészítette a főzést, mosogatott. Az ajándékokat még december elején megvásároltam, becsomagoltam, így azzal már nem volt teendő, csak az ünnepi asztalra kerülő ételek elkészítésével foglalkoztam. Azzal, hogy a karácsony másnapját itt, bent a részlegen töltöttem, talán még jobban összetartott a családom, hiszen ahogy ők hiányoztak nekem, én is hiányoztam nekik.

*Dr. Szim János, szakorvos,
Traumatológiai és
Kézsebészeti Osztály*

December 24-én reggeltől ügyeltem a Traumatológiai Állomáson, másnap reggelig. Már az ügyelet elején, 24-én kora délelőttől az aznapi ónos eső miatt sok

csúszásból, esésből eredő sérüléssel beteg jelentkezett nálunk, főleg csukló-, boka-, és lábszártörések fordultak elő. A betegek jó része a gipszelőbe került, más részük viszont az osztályra, illetve a műtőbe. A 24 órás ügyeletben 122 beteg fordult meg a TRÁLL-on, így jócskán volt teendő, és a műtőben is folyamatos volt a munka, egészen éjfélig. Volt néhány olyan műtét is, amit különböző szakmai okokból későbbre kellett halasztani, így karácsony első és második napján,

valamint a két ünnep között is műtöttek a kollégák. Nagy előny volt a felújított Traumatológiai Állomás tágas váróterse, ahol kulturált körülmények között várakozhattak mind a betegek, mind a hozzátartozók, és szerencsére megértően, türelmesen tűrték a várakozást, hiszen a váró igencsak tele volt. A munkatársaimmal már összeszokott csapatot alkotunk, így gördülékenyen ment a munka. Estére az osztály is megtelt, így az ott fekvők ellátása is növelte az osztályos mun-

kát. Lent, az állomást, a pihenőket, és az osztályt már korábban feldíszítettük, az ügyeletbe meg hoztunk otthoni süteményeket, ételeket is, és amennyire a munka engedte, a kevés pihenőidőnket együtt töltöttük.

A szentesti ügyeletem miatt másképp ünnepeltük otthon is a karácsonyt, már előző este feldíszítettük a fát, és a Jézuska is akkor érkezett. A karácsony két napja is családi körben telt, jutott idő arra bőven, hogy együtt legyünk.

*Belicza Gábor,
diplomás ápoló, Sürgősségi
Betegellátó Osztály*

Fél éve dolgozom a Sürgősségi Betegellátó Osztályon, és életemben először ügyeltem szentestén. Este 17 és reggel 7 között dolgoztam, hasonlóan, mint bármelyik átlagos ügyeletben. Az osztályos munka mellett természetesen a hozzánk érkezett, és felvett betegek ellátása volt a feladat. Átlagos beteglétszámunk volt, bár reggelre megteltek a kórtermek. Itt, az osztályon a lányok már korábban feldíszítették a folyosót, az ügyeleti szobákat, és mindenki hozott be az ügyeletbe a karácsonyi süteményekből is. Először voltam távol a családomtól szentestén, de szerencsére elég munkánk volt, hogy ne ezen töprengjek, a következő két napot pedig már együtt tölthettem a szeretteimmel.

tályos munka mellett természetesen a hozzánk érkezett, és felvett betegek ellátása volt a feladat. Átlagos beteglétszámunk volt, bár reggelre megteltek a kórtermek. Itt, az osztályon a lányok már korábban feldíszítették a folyosót, az ügyeleti szobákat, és mindenki hozott be az ügyeletbe a karácsonyi süteményekből is. Először voltam távol a családomtól szentestén, de szerencsére elég munkánk volt, hogy ne ezen töprengjek, a következő két napot pedig már együtt tölthettem a szeretteimmel.

*Lőrincz Anikó,
egészségügyi operátor,
Traumatológiai Állomás*

December 26-án a Traumatológiai Állomáson ügyeltem. A járóbeteg-ellátás során ellátott betegek száma viszonylag nagy volt, azok száma viszont, akiket az osztályra, illetve műtőre kellett felvenni, kevesebb. A hangulat igazán „karácsonyi” volt, már korábban állítottunk fát, feldíszítettük a nővérszobát, süteményeket hoztunk otthonról, és igyekeztünk egy kevés időt együtt tölteni. Még egy kis karácsonyfát is „építettünk”

mézeskalácsból az ügyeleti szoba asztalára. Szerencsére összetartó csapat ez, így a munka mellett egész jól telt a karácsony. Azért hiányoztak az otthoniak, és egy kicsit át is kellett szervezni az ünnepi napokat, hogy minden családtaggal tudjak találkozni.

Szilveszter napján, éjszaka is ügyeltem. A december 26-ához képest, kétszer annyi beteget látott el az állomás, gyakorlatilag reggelig dolgoztunk, megállás nélkül. Bár feldíszítettük lufival a pihenőt, hoztunk konfettit, kolyokpezsgőt, de még koccintani se volt időnk, ahogy a műtőben dolgozóknak sem. Az orvosaink egy része reggelig a műtőben volt, sőt még kézsebész orvost is kellett behívunk. A legrosszabb ilyenkor az a sok ittas felnőtt és tizenéves, akikkel bálni sem egyszerű feladat.

*Bobák Judit, ápoló, Sürgősségi
Betegellátó Osztály*

Szentestén, 6 órakor kezdtem az ügyeletet, és reggel 7-ig tartott. Tulajdonképpen egy átlagos, esti ügyeletnek megfelelő betegforgalmunk volt, és igazán nagy különbséget nem is tapasztaltam más ünnepi ügyelethez képest, hogy szentestén volt. Az osztályt karácsonyfával, díszek-

kel már korábban feldíszítettük, az ügyeleti szobát szintén, és otthonról mindenki hozott is egy kis kóstolót az ünnepi ételekből, süteményekből. Bár sikerült egy kis karácsonyi hangulatot teremteni itt bent is, mégis más volt ez így, nem volt az igazi. Amikor tehettük, összeültünk egy kicsit beszélgetni, az ünnepről, a családkunkról, és persze, hogy ki hogyan tölti majd a következő napokat. Szentestén ügyelni a legnehezebb. Amikor ide jöttem dolgozni, tudtam, hogy ügyelnem kell. Hétköznapi napokon, ünnepeken, így karácsonykor is. De a szentestén más. Minden családtagom otthon volt együtt, én pedig itt, és nagyon hiányoztak. Talán azért sem éreztem át igazán a szentestén hangulatát, hiszen itt ugyan úgy a munkánk volt a legfontosabb, mint minden más napon, erre koncentráltunk. Arra, hogy a lehető legjobban lássuk el, és, hogyha lehet, minél több beteg térhessen haza. A karácsony két napját persze már a szeretteimmel töltöttem, együtt, családi körben, ami nagyon jó érzés volt.

rácsóny két napját persze már a szeretteimmel töltöttem, együtt, családi körben, ami nagyon jó érzés volt.

Csengeri Zsuzsanna,
műtős szakasszisztens,
Központi Műtő

6 éve dolgozom a Központi Műtőben, és bizony nagyon sok ügyelet van a hátam mögött. Karácsony első napján is ügyeltem, reggel 8-tól másnap reggel 8-ig. Alapban ugyanúgy végezzük a munkánkat ünnepnap is, mint a hétköznapi ügyeletekben, a műtétek száma és milyensége pedig mindig a TRÁLL-on, illetve a sebészetten felvett betegektől függ. Átlagos ügyeleti nap volt a 25-e, de

azért egész nap dolgoztunk, pihenésre nem sok idő jutott. Talán ilyenkor, karácsonykor még inkább együttérzők vagyunk a műtőbe került betegekkel, s persze ugyanúgy minden tőlünk telhetőt megteszünk értük, mint máskor.

Összeszokott csapat a miénk, minden olajozottan működik, és amikor már bent vagyunk a műtőben és dolgozunk, mindegy milyen

napot is írunk. Itt is, mint ahogyan más részlegeken és osztályokon, is volt karácsonyfánk, az ügyeleti szobákat is feldíszítettük, és hoztunk otthonról ételeket, süteményeket is. Jó volt egy kicsit együtt lennünk, amikor a munkánk engedte, és jó volt beszélgetni is, arról, hogy ki hogyan tölti az ünnepeket, illetve milyen volt otthon, a családja körében a szenteste.

December az ajándékozás hónapja a kórházban is Ajándék gyerekeknek és felnőtteknek

Gyermekzsivaj, feszült várakozás és óriási izgalom jellemezte a hangulatot a Bujtosi Szabadidő Csarnokban, ahol karácsonyi ünnepi műsor keretében a Jósza András Oktató Kórházban dolgozók gyermekeiket lepték meg ajándékokkal.

2006-ban először került megrendezésre ez a hagyományteremtő karácsonyi ajándékosztó ünnepség melynek életre hívója, fővédnöke Fülöp István, a Megyei közgyűlés elnöke volt. A rendkívül sikeres rendezvényen akkor 450 csomag talált gazdára, míg 2007-ben már 700 olyan gyermek jelentkezett az ünnepi programra, akiknek szülei az intézményben dolgoznak.

A csomagokat a megyei önkormányzat és a kórház beszállítói, stratégiai partnerei segítségével sikerült megvásárolni, de természetesen az intézmény is vásárolt játékokat a dolgozók gyermekeinek.

A jó hangulathoz a megyei közgyűlés elnökének és a kórház megbízott főigazgatójának köszöntője után a Mandala Dalszínház – Lázár Ervin: A négy szögletű kerek erdő klasszikus meséjének színpadi változatával – járult hozzá.

Ez a rendezvény egy hosszú, évek óta hagyományosan megtartott programsorozat egyik állomása, mely programsorozat keretében a Mikulás-napját kórházban töltő gyerekek kaptak aján-

déksomagot, december 20-án került sor az intézmény nyugdíjas dolgozóinak megajándékozására, december 22-én pedig a karácsonyi

program nélkül, hiszen a Jósza András Oktató Kórház több mint 100 éves történetében először került sor arra, hogy a Menedzsment dönté-

ünnepeket a kórházi ágyban töltő betegeinknek kívántak békés ünnepeket és osztottak szét 1500 csomagot.

Ám idén sem marad a kórház hagyományteremtő

se alapján minden dolgozó karácsonyi csomagot kapjon, ami több mint 2800 ajándékot jelentett az intézmény munkatársainak nagy örömére.

Újabb készülékekkel gazdagodott a kórház műszerparkja a Lions Club segítségével. A közel 600.000 forint értékű adományt, 1 db Sonostin Ultrahang terápiás készüléket és 1 db Magnetoterápiás készüléket Girihinyi Gyula, a Lions Club soros elnöke és Lendvai István, a Nyír-Ortopéd Alapítvány Kuratóriumának elnöke adta át a Jósza András Oktató Kórház mb. főigazgatójának, dr. Pikó Károlynak és dr. Farkas Csabának, az Ortopédiai Osztály osztályve-

AJÁNDÉK A KÓRHÁZNAK

zető főorvosának. A készülékek a degeneratív ízületi

károsodásban, gerinc-csípő-térd-váll ízületi fájdalmak-

ban szenvedő betegek kezelésére szolgálnak. A Lions Club hosszú évek óta támogatja a kórházat, rendszeres felajánlásainak köszönhetően évről – évre hatékonyabban lehet fejleszteni a Szemészeti Osztály eszközparkját.

Ezúttal különleges, egyben sajnálatos apropója van az adományozásnak, hiszen a most felajánlott ultrahangkészülék azt az eszközt pótolja, ami 2007 őszén tűnt el az intézmény Ortopédiai Osztályáról.

Az Etikai Bizottság tájékoztatója

A Kórházi Etikai Bizottság és az Intézeti Kutatásetikai Bizottság **2007. november 27-i** ülésén több betegpanasz ismertetésére és kivizsgálására került sor. A panaszok különböző osztályokat, illetve szakrendeléseket érintettek, de egy közös vonás volt mindegyikben, a betegek és hozzátartozóik néhány egészségügyi dolgozó velük szemben tanúsított magatartását, hangnemet érezték bántónak, és ezért kifogásolták azt. Egy panaszos ügyet sikerült a bizottságnak megnyugtató-

an lezárnia, miután az érintett dolgozó elnézést kért a panaszostól, aki ezt elfogadta. Nehéz helyzetben van az Etikai Bizottság, amikor a panaszosok, illetve az érintett dolgozók nem egyformán ítélik meg és mondják el a történeteket. Még az ilyen esetekben is nagyon valószínű, bár nem bizonyítható, hogy a panaszosokat valamilyen sérelem érte, hiszen ok nélkül nem fordultak volna az Etikai Bizottsághoz. Ezt követően új és már folyamatban lévő gyógyszerkipróbálási kérel-

meket tárgyalta meg a bizottság.

A **2007. december 11-i** ülésen a korábban már tárgyalta panaszos ügyek lezárására került sor, valamint egy újabb panaszos levél ismertetésére, aminek azonban etikai vonatkozásai nem voltak. Az Etikai Bizottság az egyik most lezárt ügy kapcsán felhívja a figyelmet arra, hogy a beteg ellátását egészségügyi dolgozó csak abban az esetben tagadhatja meg, ha ő maga vagy munkahelyi felettese felkér, illetve kijelöl egy má-

sik egészségügyi dolgozót a beteg további ellátására.

A nem megfelelő hangnemen használata és az ebből eredő panasz visszatérő probléma. Az Etikai Bizottság ezért azt javasolja, hogy a nem megfelelően kommunikáló dolgozók számára felleteseik tegyék kötelezővé kommunikációs tréningben való részvételt.

Ez a bizottsági ülés is gyógyszerkipróbálási kérelmek ismertetésével és megbeszélésével zárult.

*Dr. Jakó János
EB és IKEB elnök*

F E L H Í V Á S

*Az Egészségügyi Szakdolgozók
Országos Kongresszusára!*

2008. július 3-5. között a Kaposi Mór Oktató Kórház Kaposváron rendezi meg az Egészségügyi Szakdolgozók XXXIX. Országos Kongresszusát.

Konferencia helyszíne:

Kaposvári Egyetem – Kaposvár Guba Sándor utca 40.

Főbb témák:

- 1.) A beteg az egészségügyi ellátás folyamatában.
- 2.) Szakdolgozók szerepe a megváltozott ellátó rendszerben.
- 3.) Szabályozottság és protokoll.
- 4.) Költséghatékonyság - szegénység - pazarlás.
- 5.) A sürgősségi ellátás helye az egészségügyi ellátórendszerben.

A Szakdolgozói Konferenciára az Oktatási Csoport vezetőjénél (Bartos-Molnár Tímea) lehet jelentkezni, a jelentkezési lap és a beleegyező nyilatkozat kitöltésével. A tudományos előadás tartalmi és formai követelményeinek szempontrendszerét a szakmacsoport vezetőknél is megtalálható.

Az előadások időtartama maximum 10 perc.

Jelentkezési határidő: 2008. február 8.

Érdeklődni: 1628-as melléken. Az oktatási csoport ebben az évben is segítséget nyújt az előadóknak!

Várjuk mindazon szakdolgozók jelentkezését, akik előadással, vagy poszterrel kívánnak részt venni a rendezvényen.

Ápolási Igazgatóság - Oktatási Csoport

Kórházi kedvezmények

2008. január 1 napjától jelentős változások, illetve újítások léptek életbe a kórházi dolgozók részére adandó kedvezmények körében, illetve igénylésük módjában.

Újdonság, hogy ez év január 1-jétől a kórházi dolgozók saját részükre térítésmentesen vehetik igénybe az intézményben működő VIP szobákat szabad kapacitás esetén. Ugyancsak térítésmentesen vehetik igénybe a kórház Szülészeti-Nőgyógyászati Osztályán működő 4D ultrahangos vizsgálatot is.

Az intézmény dolgozói továbbra is vizitdíj és napi díj megfizetése nélkül vehet-

tik igénybe a Kórház által nyújtott egészségügyi szolgáltatásokat, azonban az elszámolás rendje módosul. 2008. január 01. napjától minden kórházi közalkalmazott részére egy 10 alkalomra szóló „Vizitbérlet” kerül átadásra. Az egészségügyi szolgáltatás igénybevételekor ezt a névre szóló bérletet kell felmutatni. A vizitdíjbérletet a munkahelyi vezetőn keresztül lehet igényelni az intranetes hálózaton található nyomtatvány segítségével.

A munkaviszony megszűnése esetén a vizitdíjbérletet a dolgozó a Pénzgazdálkodási Osztályon a „sétáló papírral” adhatja le.

Kérdések, válaszok, vélemények. A dolgozói fórum témája **az étkezési hozzájárulás**.

Az adómentes étkezési hozzájárulás nem kötelező,

csak lehetősége a munkáltatónak. Amennyiben valame-

lyik dolgozójának juttat ilyen, a Munka Törvény-

Beszéljük meg!

Válogatás a josanet fórum kérdéseiből

könyve "egyenlő munkáért egyenlő bérezést" elve alapján a többi munkavállalónak is köteles étkezési jegyet adni.

Szerző: Vendég

Dátum: 2007. november 27., kedd 10:55

Egyébként grat. a fórum kiagyalójának, tényleg lényegesen könnyebb így a kommunikáció!

Szerző: Vendég

Dátum: 2007. december 12., szerda 12:18

Ez mind szép és jó, ösztönözzük a dolgozókat, hogy egyenek itt, de mi van azokkal a dolgozókkal, akik nem vagy csak ritkán tudnak ebédelni járni, mert a munkájuk nem engedi! Gondolok itt a műtő dolgozóira!

Szerző: étkezés?

Dátum: 2007. december 12., szerda 13:47

Azt szeretném megtudni: ha lemennék, akkor az 1200 Ft. támogatást megkaphatom, akkor van rá keret, de ha nem járok ebédelni, a támogatást nem kapom meg. Hová kerül ekkor ez az összeg?

Több intézményben minden dolgozónak jár támogatás, akár meleg ételt fogyaszt, akár nem. Amennyiben nem jár ebédelni, utalványban kompenzálják. (ugye nagyon sok helyen látjuk, hogy pl. Sodexho-s utalvánnyal fizetnek)

Úgy gondolom, magam szeretném eldönteni, hogy hol fogyasztok meleg ételt. Úgy érzem feltételekhez szabják az ebéd hozzájárulási kedvezményt, amely sokunknak nem tetszik. - látható a fóruból-

Nem kérem 20 évre visszamenőleg az utalványt, elég lesz 2008. I-tól.

Szerző: étkezés?

Dátum: 2007. december 13., csütörtök 7:36

A Sodexho semmiféle kompromisszumot nem volt hajlandó mutatni annak érdekében, hogy a november hónapról visszamaradt menü ebédjegyet levásároljam, vagy kifizessék. (A menü ebédjegyeimből szerettem volna az ala carte ételekből vásárolni, de nem engedték. Történt ugyanis, hogy nov. közepén lebetegedtem, így 10 db. ebédjegyet megmaradt, de mivel nem a városban lakom, és beteg voltam, így felhasználni nem tudtam.)

Szerző: Hegyi Henrik D.

Egyeztettem a Sodexhóval ebben a kérdésben, és az a megállapodás született, hogy akinek megmaradt MENÜ-s jegye novemberről, azok számára felülbélyegzik december hónapra és nem fog elveszni, de tovább már nem vihető, ebben a hónapban fel kell használni.

Szerző: Gyopár

Dátum: 2007. december 13., csütörtök 8:55

Csak azt szeretném írni, hogy ezzel a fórumlehetőséggel a menedzsment egy elérhetőbb, dolgozócentrikusabb arcát mutatja meg, hiszem, hogy ezzel megvalósul amire vártunk, a valódi párbeszéd, az oda-vissza történő információ áramlás. Kedves kollégák, a többi rajtunk múlik, fogadjuk el a felénk nyújtott kezét, merjünk kérdezni, véleményt mondani (nem személyeskedésre gondolok). Kedves menedzsment bárkivel beszéltek, mindenki azt mond-

ja, hogy tetszik ez az új hang, tetszik a gesztus, örülünk, hogy megtették ezt a lépést felénk. Minden jót a továbbiakban is.

Szerző: Vendég

Dátum: 2007. december 13., csütörtök 9:17

Igaz, hogy mindenkinek a napi egy meleg étkezés fontos. De ha valaki azt nem itt a kórházban akarja elfogyasztani, hanem pl. otthon, akkor miért nem kaphatja meg vásárlási utalvány formájában a támogatást? Anynyira kevés nagyon sok dolgozó fizetése amiből el kell tartania a családját, hogy jól jön az a néhány ezer forint, amiből bármit vehet a boltban.

Szerző: Bogi

Dátum: 2007. december 13., csütörtök 13:12

Sokan, sokféleképpen nyílnak meg az ebédeztetési hozzájárulásról. Egy a lényeg, amit senki sem mer leírni. Az ebédjegyek a dolgozóra eső ára sem kevés, sok ember éppen ezért nem ebédel. Tudjuk, akik nem járunk ebédelni, ott-honról hozunk szendvicset, vagy főtt ételt, itt fogyasztjuk el, harmadába sem kerül az itteni árnak! Akkor miről beszélünk?

Az ebédjegy árpótlása pedig mint más munkahelyen, kupon formában kiegészítés lenne a kevés pénzünkhöz! Így kell erről elgondolkodni, mert nem egyforma a dolgozók anyagi helyzete, sajnos!!!!

Szerző: Judit

Dátum: 2007. december 14., péntek 13:54

Nagyon örülök, hogy a Sodexhóval sikerült meg egyezni a megmaradt ebédjegyekkel kapcsolatban. Köszönjük.

Másik adott probléma, hogy december hónapban (a jegyek megvásárlása után derült ki), hogy el kell használni a megvett ebédjegyeket, de menüből 1 nap csak egyet vehetek. Miért? Miért nem dönthetem én el, hogy a pénzből mit és mennyit vegyek? Ala cart-ból vásárolhatok többet, menüből pedig nem? Nem értem!

Szerző: Nati

Dátum: 2007. december 18., kedd 9:10

Miért nem értik meg, hogyha minden dolgozónak jár az ebédjegy-támogatás, akkor azt szeretné megkapni! Döntse már Ő el, hogy itt eszik, vagy nem! A kajajegy kupon legyen beváltható az ebédlőben is, ha esetleg ezt szeretnénk, de vásárolhasam le, ha arra van szükségem! Nem a butikban fogja levásárolni senki, mert ott nem is lehet, de ennivalóra mindenkinek szüksége van, értsék már meg, hogy sokat segítene sok dolgozó számára!!!!!!

Szerző: sziszi

Dátum: 2007. december 18., kedd 14:49

Minden cégnél utalványokat adnak a dolgozóknak, amit levásárolhat. Az is, igaz hogy a kórház biztosítja a meleg ebédet, csak azt nem biztosítja hogy a dolgozó lemelessen ebédelni, mert nem ismerek olyan műszakban dolgozó ápolónőt aki egy műtétet osztályról el

tud menni ebédelni mert addig amíg én futtában lenyelem az ebédemet addig Ő a belét csüngeti a sok munkában. El kellene azon gondolkodni hogy ezeknek a dolgozóknak miért nem jár hozzájárulás valamilyen formában. Úgy gondolom hogy ehhez túl gyenge a vezetőség és nem humánus ezen a téren.

Ebédhozzájárás

Szerző: bogyó

Dátum: 2007. december 18., kedd 15:02

Csatlakozok Sziszihez. Én 25 éve dolgozok műtétes osztályon és soha nem jutottam még le az ebédlőbe tehát 25 éve egy peták hozzájárulást nem kaptam még. Szerintem is gyenge a vezetőség, de hát hogy is lenne erős, amikor Ők mindennap megtömhetik a hasukat nyugodtan, kulturáltan és sok ápolónő, aki hajnal négykor kel, délelőtt kap be egy pár falatot, azt is állva, mert egyszerűen az ebédlő ajtajáig sem jutnék el. Egyébként szeretem a munkámat.

Külön szeretném megköszönni, igaz nem tudom ki nek hogy nyitottak egy ilyen oldalt ahol a dolgozók kifejezhetik azon véleményüket, amit eddig nem volt hol és nem volt kinek.

Szerző: Karamell

Dátum: 2007. december 28., péntek 12:54

Senki sem válaszol az illetékesek közül az ebédeléssel kapcsolatos véleményekre. Senkit nem érdekel?

Szerző: Hegyi Henrik D.

Dátum: 2007. december 29., szombat 11:09

Velünk is előfordul néha, hogy nem vagyunk bent a kórházban, és ezért nem válaszolunk, és nem azért, mert nem érdekel a téma

minket. A korábban leírtakra tudok visszahivatkozni, hogy miért meleg étkezés formájában adjuk a támogatást. Amit tehetünk: emeljük a havi támogatást és megoldjuk az ebéd felszállítását azok részére, akik nem tudnak lemenni az ebédlőbe.

Szerző: 1 kis ember

Dátum: 2008. január 13., vasárnap 11:56

Igen mi is a kuponra szavazunk, mert így nehezen jutunk le ebédelni, a minőségéről meg nem is beszélve milyen gyatra és unalmas. (zsírban tocsogó sült krupli rántott hússal már kiütésünk van tőle, a híg üres levesekről meg nem is beszélve). Természetesen hétfvégén még válogatni sem lehet, éjszakai műszakra pedig így nem jár semmi?, vagy járni jár, csak nem jut????

Menü

Szerző: Vendég

Dátum: 2008. január 17., csütörtök 14:00

A holnapi menük közül szerettem volna hazavinni a gyermekeimnek is, de csak 1-menüt bélyegezhettem le. Kérdezem: A saját pénzből miért nem azt vehetek és ehetek, amit szeretnék, és annyit, amennyit szeretnék? Engedjék már meg, hogy én osszam be a saját pénzemet!

Ebédlő

Szerző: Vendég

Dátum: 2008. január 17., csütörtök 14:50

Én az étteremben található mosdók állapotát tenném szóvá. Azt hiszem, nem túl sok, ha azt mondom, amint beteszi a lábát az ember az épületbe, gyakran elveszi az étvágyát a tömény, hogy is fejezzem ki magam, hogy ilendőség határain belül maradnak ammóniaszag. Azt nem tudom, ki a felelős a ta-

karításért, lehet, hogy ő rendszeren végzi a dolgát, és inkább az a sok kulturált ember (?) a hibás, aki nem öblít maga után, aztán még az ajtót sem képes maga mögött bezárni. Csak abban reménykedem, hogy nem egészségügyi dolgozó a ludas.

Szóval nem lehetne valamit tenni? Legalább, hogy az ajtók könnyebben záródjanak, működjön az az öblítő-tartály mindegyik blokkban és mindig legyen szappan és kéztörölő. Hátha segítene!

Szerző: nika

Dátum: 2008. január 18., péntek 17:06

A párom munkahelyén mindig is volt étkezési utalvány!

Sőt, az idén (a tavalyi 4500-ról) 5000-re emelték nekik.

Karácsonyra ezen felül 10.000 forintos ajándékutalványt is kapott. (A mosópor, öblítő, szaloncukor és további 8.500 forintos kaja-utalvány mellé.)

Ja, és ott nem kell "cigánykodni" az üdülési csekért sem, mivel mindenkinek JÁR! Tehát nem kell igényelgetni, aztán vagy megkapod vagy nem... ott adják... Pedig az a cég sem a jómódjáról híres...

Szerző: Vendég

Dátum: 2008. január 20., vasárnap 16:07

Az étkezési jeggyel kapcsolatban csak annyit, hogy törvény szerint havonta 12.000 Ft-nyi ADHATÓ melegétkezés, ezt biztos helyről tudom, mert a Posta Zrt. is 11.000 Ft-ot ad a dolgozóinak. Akkor mi miért csak 2000 Ft-ot kapunk és azt is csak úgy, hogy meghatározzák mit kell enni, ha tetszik, ha nem.

Szerző: Hegyi Henrik D.

Így van, a Kedves Vendégnek tökéletesen igaza van. Azt az apró tényezőt

nem is kell figyelembe venni, hogy az étkezési hozzájárulás emelése némi többletpénzt igényel. Ha lesz rá lehetőség, akkor biztosítani fogjuk a hozzájárulás emelését.

Arra pedig a következőket tudom válaszolni, hogy miért a melegétkeztetést támogatjuk:

1. ha ilyen formában adjuk a támogatást, akkor ösztönözzük a munkatársainkat, hogy minden nap meleg ételt egyenek, ami fontos egy munkáltató számára.

2. a kórházunkban működő étkeztetést végző vállalat kapacitása elbírja az ilyen nagyszámú étkeztetést, és a kapacitás kihasználás lehetővé teszi, hogy a betegétkeztetésre fordítandó összeg ne emelkedjen, amit nekünk kell kifizetnünk. Ha azért többet kell fizetnünk, azzal más területről kell elvennünk a pénzt, pl. az étkezési támogatástól. Így mindenki ehét melegételt és a díjak sem szállnak el. Az étkeztetés támogatására találtuk ki azt is, hogy aki nem tud lejönni az étterembe ebédelni, azok számára ételhordóban viszik fel az ebédet, és így a támogatást sem vesztik el.

Szerző: bakaib

Dátum: 2007. december 10., hétfő 12:10

Igen, ez a kajajegy úgy már nekem is feltűnt, mivel szinte soha nem eszem itt. Rákerdeztem 1-2 éve, és azt a választ kaptam, hogy a kórház így tud csak hozzájárulni az étkezésünkhöz, s ha nem eszem itt, akkor nem kapok hozzájárulást sem. Munkajogilag nem tudom megteheti-e a kórház ezt??

A kérdésekre a következő számunkban az illetékesek válaszolnak.

LECTORI SALUTEM

A doboz

A Jézuskának hatalmas szíve van és befogad minden kívánságot, hogy azután mire futja az egy másik kérdés vagy egyáltalán eljut-e hozzá a kérés? Hiszen akkora a tolongás az ünnepek előtt, mint hajdan a damaszkuszi úton. Azt sem tudni, hogy hány Saulusból lett Paulus, hányan lettek defektes a kereké, vagy az útonállók tették-e vele a dolgukat?

Az öregek, meg a még öregebbek is jó kisgyermek módjára várják nagy izgalommal az ajándékot. Megy a sus-kus, hogy csak a kiválasztottak kapnak, hogy van ilyen meg olyan, meg semmilyen doboz - majd meglátjátok. Az sem közömbös, hogy volt miről beszélni, hiszen eddig még beszélni sem volt miről.

A doboz pedig menetrendszerűen megérkezett. Ízléses kiserelésben, hasz-

nos tartalommal. Nagy ötlet volt, milyen kevés kell a népnek, különösen, ha nincs hozzászokva. Tallózva az üzenetek között, egyöntetűen pozitívak a visszajelzések. Pedig olyan sok jó érte az egészségügyben dolgozókat az utóbbi időben, már annak is örültünk, ha nem beszéltek rólunk. Szóval a Jézuska ügyesen rejtette az ajándékot, reméljük jövőre is, ugyanezt teszi.

Dolinay Tamás

KARÁCSONYI TALÁLKOZÁSOK

Úgy hét évvel ezelőtt született az ötlet, hogy tegyük a karácsony meghittségét teljesebbé a kórházunkban. A szeretet ünnepén a legnagyobb az igény bennünk aziránt, hogy szereteteink, barátaink körében lehessünk. Eszünkbe jutnak azok is kik már nincsenek közöttünk a mindennapokban de valamikor sok időt töltöttünk velük a dolgozós hétköznapokon. Velünk dolgoztak azért amiért mi is. Az ő munkájuk eredménye is ahol most tartunk. Sokuktól tanulhattunk szakmát, emberséget, empátiát. Intézményünk nyugdíjasai ők, akik közül sokan évtizedeket töltöttek a gyógyítás szolgálatában. Immár évek óta hagyományosan megrendezésre kerül az aktív és nyugdíjas dolgozók karácsonyi találkozója. Így volt ez 2007-ben is. A hagyományoknak megfelelően a Szent Lázár kápolnában tartott ökumenikus istentiszte-

lettel vette kezdetét az ünnepség. Jó volt látni milyen szeretettel, kíváncsisággal köszöntötték egymást az érkező nyugdíjasaink. Sorra hangoztak az egymásról firtató kérdések az örömteli beszámolók az unokákról s persze a közös emlékek felidézései. Az ünnepi istentiszteletet követően a Központi Étteremben folytatódott a program, ahol Dr. Pikó Károly mb. főigazgató gyűjtötte meg az ünnepi gyertyát és köszöntötte a vendégeket. Beszédében méltatta volt dolgozóink intézményünkben folytatott munkásságát, kiemelve mennyire fontosnak érzi, hogy a jól végzett munkáért járó elismerő szavak eljussanak a volt s aktív dolgozókhoz egyaránt. Vázolta a kórház jövőbeni terveit, elképzeléseit, hangsúlyozta, hogy a kórház jelenlegi eredményeihez a jelenlevők áldozatos munkája is jelentősen hozzájárult, majd vala-

mennyi résztvevőnek kellemes ünnepet s jó szórakozást kívánt a beszédét követő kedves műsorhoz. Előbb Kovács Viktória előadóművész adta elő az Ave Maria-t Pozor István zongora művész kíséretével, majd a Görög Katolikus Általános Iskola kis tanulói betlehemes játékát élvezhettük. Ezután a vezetőség valamennyi jelen lévő képviselője személyesen adta át a kórház ajándék csomagját minden jelenlévő nyugdíjasunknak. Az ünnepség a Jólétért Egyesület ajándékaként tált svédasztalos állófogadás közben töltött kellemes hangulatú beszélgetéssel ért véget.

Köszönet illeti e kedves ünnepség támogatásáért, szervezéséért a kórház vezetőségét, a PR Irodát és a Szociális Csoport munkatársait.

Garbera András
szociális csoportvezető

KÓR-HÁZUNK

A SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ LAPJA

Felélős kiadó:
Dr. Pikó Károly
mb. főigazgató

Főszerkesztő:
Dr. Dolinay Tamás

A szerkesztőbizottság:
Bugya István
Jakabné Harcsa Erzsébet
Szabó Tibor
Tass Emőke

A szerkesztőség munkatársai:
Bakosné Mikula Edit
Gyarmati Ágnes
Nagy Viktória

Szerkesztő:
Kovács Mariann
kovacs.mariann@yahoo.com

Fotó:
Racskó Tibor

Tervezés, nyomdai kivitelezés:
Tatár Róbert
reklámgrafikus
Mobil: (70) 381-6672
robitatar@yahoo.com

Ingyenes kiadvány.
Megjelenik kéthavonta
1.500 példányban.

A szerkesztőség címe:
4400 Nyíregyháza,
Szent István u. 68.
Tel.: (42) 465-666

Ünnepi meglepetés

KÓRHÁZI DOLGOZÓK
GYERMEKEINEK KARÁCSONYI
AJÁNDÉKOSZTÓ ÜNNEPSÉGE
2007. december 19.

FÓKUSZBAN AZ ONKOLÓGIA

